

Sadık Özgür'den bir de hastane

Kale Endüstri Holding'in sahibi Sadık Özgür Memleketi Divriği'ye bir hizmet daha götürüyor. 22 dönüm arazi üzerine kurulacak 96 yataklı bir hastane yapımı için temel atıldı. 19 Kasım'da temeli atılan hastane 2010 yılında bitirilecek. Sadık Özgür'ü Divriği'de kalabalık bir kitle karşıladı. Temel atma törenine, Kale Endüstri Holding 2'ci başkanı Kenan Kızıltan, AKP Sivas Milletvekili Selami Uzun, Sivas Valisi Ali Kolat, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök ve Divriği Kaymakamı Önder Bakan katıldılar.

Mesainin en uzun beş dakikası!

Yemek hizmeti sunduğumuz kuruluşlarda, her öğlen binlerce çalışan Keyveni'yi bekliyor, lezzetin adı Keyveni diyor.

Sizin çalışanlarımız ne diyor?

Nakilbent Sk. No: 41/1
Sultanahmet - İstanbul

İADE
ADRESİ

İstanbul AVPİM PP.303

Divriği

● DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE ● 1 ARALIK 2009 ● YIL: 4 SAYI: 40 ● www.divrigi.com.tr

Eski köye yeni isim

Divriği'nin 107 köyünün 87'sinin adı değiştirildi. Medeniyetlerin beşiği Anadolu diye övündüğümüz bu bölgede eski medeniyetler yağmalanırken, kaleler, kiliseler, hanlar, köprüler ve yatırlar hazine avcılarınca kazmalarla alt üst ediliyor. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Bitlis'in Güroymak ilçesini

eski ismiyle **Norşin** olarak andı. İkinci açılım, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'dan geldi. Erdoğan da Rize'nin Güneysu ilçesini eski adıyla gündeme getirdi. Gül ve Erdoğan'ın yaptığı bu açılımın ardından sırada bekleyen onbinlerce adı değişmiş köy ve bölge adı var.

Odur Köyü'nün adı Kayaburun oldu. Yakın zamana kadar bu köyde Ermeniler de yaşıyordu. Odur'da Ermeni yapımı Kilise, Çeşme ve Kale bulunmaktadır

KÖYLÜLER İSTEMİYOR DEVLET İSTİYOR

Anadolu Medeniyeti dediğimiz kültürel zenginlik sözde kaldı. Divriği'nin 109 köyünün 64'ünün adı son 50 yılda değiştirildi. Ad değiştirme talebinin hiçbirisinin köylüler tarafından gelmediği, talebin devlet yetkilileri tarafından getirilerek köy ve bölge adlarının değiştirildiği dikat çekici. Adı değiştirilen köylerin başka bir dikkat çekici tarafı da, yüzyıllarca Ermeni yerleşiminin olduğu köyler olması. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül Bitlis'in Güroymak ilçesini eski ismi Norşin olarak andı. Bunun üzerine adları değiştirilen köy, köy ve mezra halkı eski adlarını almak için girişimlere başladılar. Tuncelililer de eski adları olan Dersim adını yeniden almak için girişimlerde bulundu.

KÖYLÜLER ESKİ ADINI İSTİYOR

Divriği'ye bağlı köylerin dernek başkanları ve halkı eski adlarını almak istiyor. Yeni adlara alışamadıklarını söyleyen orta yaş ve üzeri kuşaklar köylerini eski adlarıyla anmanın daha doğru olduğunu, yeni adlara alışamadıklarını söylüyorlar. Anadolu topraklarında 200 bin yıllık iskan var. O zamandan bu zamana milyonlarca yerleşim adı var. Luvice, legegçe, Hatti, Hurri, Hitit, Sümer, Grekçe, Farsça, Arapça, Ermenice, Süryanice, Zazaca, Kırmancca, Türkçe ve daha bir çok küçük dilde isimler var. Bilecik Üniversitesi Dekanı Harun Tunçel Anadolu'da binlerce köyün adının aşama aşama değiştirildiğini söyledi.

AKP ALEVİLERLE DALGA GEÇİYOR

YAHYA KEMAL BAYAR

DİVRİĞİ Gazetesi'nin Ağustos sayısında ABF Başkanı Ali Balkız ile bir röportaj yaptık. Röportajın bir yerinde Ali Balkız, AKP'nin Alevi Açılımı için **Brezilya Dizilerine Döndü** benzetmesi yaptı. Açılımdan umutsuz olduğunu dile getirdi. AKP'nin her alanda bir açılım yaptığını biliyoruz. Alevi açılımı da bir yıldır sürüyor. Alevi Açılımı kapsamında sürdürülen oturumlara çeşitli kesimlerden simalar davet edilerek Alevilerin sorunları ve istekleri masaya yatırılıyor. Aralık ayının sonlarına doğru yapılacak çalıştay için de birçok isim çağrıldı. Fikri Sağlar'dan, Seyfi Oktay'a kadar. Bu çağrılı isimlerin içerisinde iki isim var ki değmeyin gitsin. Ökkeş Şendiller, namıdiğer Ökkeş Kenger ve Namık Kemal Zeybek. Bu iki isim Aleviler açısından asla unutulması mümkün olmayan simalar. Bu iki ismi Aleviler 30 yıldır çok yakından tanıyor. Gerisini anlatmayacağım. Fakat Ökkeş Kenger (Şendiller) ismini genç kuşaklar hatırlasın diye unutmamasınlar diye biraz açacağım. Ökkeş Kenger (Şendiller) "Maras Katliamı"nın birinci sanığı olarak tarihe geçti. Tutuklandı yargılandı ve çıktı. O zaman Ülkü Ocaklarının o bölgedeki en gözde adamıydı. Daha sonra BBP'yi Muhsin Yazıcıoğlu ile kurdular ve BBP'de ikinci adam oldu (hala BBP'li). Eğer Muhsin Yazıcıoğlu ölmeseydi AKP onu da Alevi Açılımına çağıracaktı, bundan kuşum yok. AKP Alevilerle dalga geçiyor. 1978 yılında Maras'ta resmi rakamlara göre 111 kişi hunharca katledildi, hamile kadınların karınlarına süngüler sokuldu, evler içindeki insanlarla birlikte ateşe verildi... O gün Maras katliamında yaşanan acıları tarif etmenin kiplara sığmayacağını herkes biliyor. Zamanın Ankara Valisi Nevzat Tandoğan, bu memleketi komünizm gelecekte onu da biz getireceğiz demişti. Alevilerin sorunlarını Alevilere sormuyorlar. Alevilerin sorunlarını Alevilerin belalılarıyla çözme dayatıyorlar. Hayatını Sunni İslamın ikbaline bağladığı için yükselenler bağıyor, Alevi sorununu da biz çözeceğiz diye. Bu devletin mayasında Tandoğan'ın zihniyeti var. Ali Balkız açılımı Brezilya dizilerine benzetti. Ben Balkız'ın affına sığınarak, bu iki ismin Alevi çalıştayına çağrılmasından sonra, Açılımı gerilim ve cinayet filmlerine benzetiyorum.

Yazarlar...

	Haydar YALÇIN
	Müslüm DOĞAN
	Beyzade ÖZKAHRAMAN
	Nilüfer MURATOĞLU
	Mustafa TARAKÇI
	Muharrem YAĞBASAN
	İsmail ÇINAR
	Esat KORKMAZ
	Sadık ÇELİK
	Hıdır ÇAM
	İsmail ASIL
	Ataner YILDIRIM

İç Sayfalar

Temel Atma Töreni	2'DE ↗
Yazı Dizisi	4'DE ↗
Turan ESER Yazı Dizisi	5'DE ↗
Kültür Sanat	6'7'DE ↗
İlk Adım Atılıyor	8'DE ↗
Gökçeharman Köyü	9'DA ↗
Ankara Haberleri	10'DA ↗
13. Futbol Turnuvası	11'DE ↗
Zülfükar ŞAHİN	12'DE ↗

Yıkım kapıda

Divriği Ulucamisinin etrafındaki evler yıkıma hazır

Kültür Bakanlığının son aylardaki çabaları sonucu hız kazanan Divriği Ulucami'sinin etrafındaki evlerin istimlak edilerek yıkılması projesi hayata geçiyor. 8-9- ve 10 Aralık günlerinde Ulucaminin etrafındaki evlerin sahiplerine ev bedelleri belirlendi.

Turnuvalarda sona doğru

13. Dostluk Turnuvasında çeyrek final heyecanı başladı

İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği 13. Köylere Dostluk ve Barış İçin Futbol Turnuvası olanca hızıyla sürüyor. Yarı final kuraları çekildi. 16 takım elendi. Önümüzdeki haftalarda çeyrek final ve şampiyonluk maçları oynanacak.

Tercih Ediliyoruz Çok Farklıyız...

- Gümrük Müşavirlik Hizmetleri
- İthalat ve İhracat Gümrükleme Hizmetleri
- Teşvik Takibi • TSE Dökümantasyon
- Ön izin Uygulamaları • Tercüme
- Teminat Çözümleri • Kurye Hizmetleri

Mevlana Cad. No 85 Kat 2-3 Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 413 35 35 Fax: 0212 546 76 61 info@unsped.com.tr
www.unsped.com.tr

MUSTAFA TARAKÇI

Sovyet Diplomatın

gözüyle Mustafa Kemal

Kurtuluş Savaşı'nda Türkiye'nin batılı en yakın dostu Sovyet Rusya'dır. Aralov, Sovyetler Birliği'nin ilk Türkiye büyük elçisidir. Ali Fuat Cebesoy Paşa Moskova'ya büyükelçi olarak görevlendirilince yine bir asker kökenli, Sovyet ordusunda ordu komutanlığı yapmış, fakat diplomatik konularda da yetkin bir kişilik olan Aralov da Ankara'ya Kasım 1921 tarihinden itibaren büyükelçi olarak görevlendirilmiştir. Aralov, aynı zamanda Sovyet lideri Lenin'in en güvendiği adamlardan biridir. Aralov, Türkiye'de bulunduğu süre içinde başta; Gazi Mustafa Kemal olmak üzere üst düzey komutanlar, subaylar ile yakın temaslarda bulunmuş, Sakarya Zaferi sonrası Mustafa Kemal Paşa ile birlikte 10 gün boyunca cephede birlik ziyaretlerine katılmış, Türk askerini yakından tanımış, halkın arasına karışıp Türkiye ve Türkler hakkında gerekli gözlemlerde de bulunmuş, önemli bir yabancı diplomattır. Aralov, Türkiye'de geçirdiği günlerle ilgili "Bir Sovyet Diplomatı'nın Türkiye Anıları" adıyla da bir kitap yayınlamıştır. Aralov, kitabında Ankara'ya hareketinden önceki günlerde olup bitenlerden de bahsetmiş, önce Sovyet lideri Lenin'e veda ziyareti esnasında Lenin'in Mustafa Kemal ve Türkiye hakkında söyledikleri hususlara da kitabında yer vermiştir. Lenin'in Aralov'a ifade ettiği düşüncelerinin geniş bir özeti aşağıya çıkarılmıştır:

"Mustafa Kemal Paşa tabii ki sosyalist değildir. Ama görülüyor ki iyi bir teşkilatçı, kabiliyetli bir lider; ilerici, akıllı bir devlet adamı, bizim sosyalist inilabımızın önemini anlamış ve Sovyet Rusya'ya karşı olumlu davranan biri. O, istilacılara karşı bir kurtuluş savaşı yapıyor. Emperyalistlerin gururunu kıracağına, padişahı da yaltakçılarıyla birlikte silip süpüreceğine inanıyorum. Halkın ona inandığını söylüyorlar. Ona ve yeni Türk Halkına yardım etmemiz gerekiyor. İşte sizin işiniz budur. Türk Hükümetine, Türk Halkına saygı gösteriniz, büyüklük taslamayınız. Onların işlerine karışmayınız. İngiltere onların üstüne Yunanistan'ı saldırttı. İngiltere ve Amerika da bizim üzerimize de bir sürü memleket saldırtmıştı. Kendimiz fakir olduğumuz halde Türkiye'ye maddi yardımda bulunabiliriz. Bunu yapmamız gereklidir. Böylece Türk halkı yalnız olmadığını hissetmiş olacaktır. Çarlık Rusya'sı 100 yıl boyunca Türkiye'yle savaşmıştır. Bu tabii Türk halkının hafızasında kötü izler bırakmıştır. Bilirsiniz ki güvensizlik ağır geçer. Bunun için de sabırlı, dikkatli çalışmak gereklidir. Eski çarlık Rusya'sı ile Sovyet Rusya'sı arasındaki ayrımı sözle değil işle göstermek ve anlatmak gerekmektedir. Türkiye köylü ve küçük burjuva ülkesidir. Sanayi çok azdır. Olanı da Avrupa kapitalistlerin elindedir. İşçisi çok azdır. Bir kez daha tekrar ediyorum Sayın Aralov, dikkatli ve sabırlı olunuz!

Çarlık Rusya'sı elçisi gibi kendinizi tahta perdelerle, kale duvarlarıyla emekçi halktan ayırmayınız."

Türkiye'nin ilk büyük elçisi, Lenin'den sonra Moskova'da daha önce görev başlanmış bulunan Türk Büyükelçisi Ali Fuat Cebesoy'a da nezaket ziyaretinde bulunur. Bir saate yakın görüşmede daha çok Ali Fuat Paşa konuşur. Mustafa Kemal Paşa ve diğer yakın arkadaşlarından söz eder. Ali Fuat Paşa'yı daha iyi tanımak açısından Aralov'un tespitleri ve kitabına aldığı notlar özetle şu şekildedir:

"Almanların yanında savaşa katılmaları, itihatchılar hesabına büyük bir hatadır. Almanlar düpedüz memleketi soydular, Türk ekonomisini harap ettiler, ordumuzu mahvettiller. Gençken ben de İttihat ve Terakki Partisinden idim. Ama onların politikalarını yeriyorum. Onlar Türkiye'yi mahvettiller. Artık hepsini anladım ve 1919 yılından beri Mustafa Kemal ile birlikte milletin kurtuluşu için savaşıyorum. Ali Fuat Paşa, Mustafa Kemal'i övüyordu. Özellikle Ona olan derin bağlılığı üzerine parmak basıyordu ama, heyecan dolu bu sözlerine rağmen, içinde öyle bir izlenim vardı ki, Ali Fuat Paşa, Mustafa Kemal Paşa'ya karşı değil ama farkına varmadan, dostları olan Refet ile Kazım Karabekir Paşa'dan daha candan, daha gönülden söz ediyordu. "Refet Paşa ile tanışacaksınız, ne sevimli, ne akıllı, ne kültürlü bir adam olduğunu göreceksiniz" diyordu. Oysa, Ankara'ya gidince Refet Paşa'nın bir kolorduyu başarısızca komuta ettiğini, beceriksiz bir kişi olduğunu öğrendim!

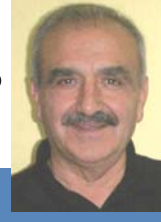
Bir başka kişinin, özellikle yabancı bir diplomatın ağzından Türkiye Cumhuriyetini kuran önder kadronun kişilikleri hakkında bilgi almak daha güzel ve tarafsız oluyor. Umarım yararlanmışsınızdır. Ben bu tespiti yaparken çok şey öğrendim.

1989 yılında 8.2 şiddetinde bir deprem Ermenistan'ı yerinden oynattı ve dört dakikadan daha az bir sürede 30.000 insanı öldürdü. Sallantının ve karışıklığın tam ortasında bir baba karısını evde güven içinde bırakıp, oğlunu bulmaya okula koşturdu. Okula vardığında bütün binaların yıkıldığını, yerle bir olduklarını gördü. O anda yaşadığı travmatik şokun ardından oğluna verdiği sözü hatırladı: "Ortada nasıl bir sorun olursa olsun, senin yanında olacağım." Gözünden yaşlar akıyordu. Yığılmış taş ve toprak birikintisinin bir zamanlar okul olduğunu düşününce ümitsizliğe kapılmıştı. Öte yandan oğluna verdiği söz aklından çıkmıyordu. Oğlunun her sabah okuldaki sınıfına nereden gittiğini düşünmeye çalıştı. Oğlunun sınıfının binanın arka sağ köşesinde olduğunu düşünerek o tarafa doğru koştu ve kazmaya başladı. Kazarken diğer çaresiz anne babalar da akin etmeye başlamışlardı. Kalplerinden, "oğlum, kızım" sesleri yükseliyordu. Diğer anne babalar okuldan kalanları göstererek onu uzaklaştırmaya çalıştılar: "Çok geç!"

Bana yardım edecek misin?

DERLEYEN

Dr.BEYZADE ÖZKAHRAMAN

"Hepside ölmüş olmalı!"

"Yardım etmeniz mümkün değil!"

"Evinize gidin daha iyi!"

"Hadi, gerçeği kabul edin. Yapabileceğiniz bir şey yok!"

"Her şeyi daha berbat edeceksiniz!"

Orada toplanmış anne babalara şöyle yanıt verdi:

"Siz bana yardım edecek misiniz, ondan haber verin?" Daha sonra da kazmaya devam etti.

O sırada itfaiye geldi ve onu enkazdan uzaklaştırmaya çalıştılar.

"Her yerde yangın çıkıyor, patlamalar oluyor. Tehlikeyesiniz. Biz her şeyi halletmeye çalışacağız.Siz evinize gidin."

Sevgi dolu baba bütün bunlara, "Siz bana yardım edecek

misiniz?" yanıtını verdi.

Cesaret içinde kazmaya devam etti. Öğrenmesi gerekiyordu:

"Oğlum sağ mı, ölü mü?"

Sekiz saat boyunca kazdı... 12 saat... 24 saat... 36 saat... sonra 38. saatte oğlunun sesini duydu.

Oğlunun adını bağırıyordu: "ARMAND".

Oğlunun konuştuğunu duydu: "Baba !?!. Benim babam!"

Diğer çocuklara kaygılanmamalarını söyledim. Eğer babam sağsa, bizi kurtarır dedim.

Sen beni kurtarınca, onlarda kurtulmuş olacaklar.

Sen söz vermiştin baba. Ne olursa olsun yanında olacağım demiştin. Öyle yaptın baba. Öyle yaptın."

"Orada ne oluyor? Her şey yolunda mı?"

diye sordu baba.

"33 çocuktan 14 tane kaldık, babacığım.

Çok korktuk, açız, susadık. İyi ki bize ulaştın. Bina yıkıldığında, üçgen gibi bir köşe oluştu ve bu sayede kurtulduk."

"Hadi oğlum, yukarı çık."

"Hayır, baba. Önce öteki çocukları çek,

çünkü beni nasıl olsa çekersin. Ne olursa olsun arkamda olduğunu biliyorum!"

Temel atıldı 2010'da hizmete hazır

Kale Endüstri Holding'in onursal başkanı ve Kale Kilit Fabrikası'nın kurucusu Sadık Özgür Memleketi Divriği'ye 96 yataklı bir hastane yaptırıyor. Hastanenin Temel atma töreni 19 Kasım'da yapıldı. Törene Hastanenin Yapımını üstlenen Kale Endüstri Holding'in onursal başkanı Sadık Özgür, 2'ci başkan Kenan Kızıltan, Sivas Valisi Ali Kolat, AKP Sivas Milletvekili Selami Uzun, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Divriği Kaymakamı Önder Bakan ve yüzlerce Divriğili katıldı. Temel atma törenine giderken Divriğililer

Sadık Özgür'e sevinç gösterilerinde bulundular. Sadık Özgür temel atma töreninde Halka hitaben bir konuşma yaptı. Özgür, ben sizlerle varım, ben Divriğililerle varım, komşular, akrabalar dedi. Özgür Divriği'nin sorunlarını iyi bildiğini, Divriği için daha çok hizmetlerde bulunacağını söyledi. Hayatının sonuna kadar kaliteden ve güveninden taviz veremeyeceğini söyleyen Sadık Özgür konuşmasının sonunda, "Bugün hayatımın en mutlu en huzurlu gününü yaşıyorum" dedi.

EV DEN İŞE İŞTEN EVE

10 DAKİKANIZ SİZİN İÇİN ÖNEMLİDİR

ÇAYIRBAŞI - SARIYER TÜNELİ SAYESİNDE
MASLAK, LEVENT VE ZİNCİRLİKUYU
HEMEN TAPU TESLİMİ
YENİ BİR YAŞAM VE DOĞAYA KAVUŞMAK
TARİHİ ŞİFA SUYU KORUSUNDAN FAYDALANMAK
BOĞAZDA YÜRÜMEK

30

AİLE YAŞAMAYA BAŞLADI

son 6

AİLEYİ BEKLİYORUZ

www.topkapiinsaat.com

www.sifasuyukonaklari.com

0212 242 31 44

699 33 03

Kale Endüstri Holding 2'ci başkanı Kenan Kızıltan da konuşmasında Sadık Özgür'ün hayırsıverliğine vurgu yaparak, Sadık Özgür'ün Türkiye'nin pekçok yerine hayırlı işler götürdüğünü söyledi. Kızıltan, TBMM tarafından Sadık Özgür'e Üstün Hizmet Madalyası verildiğini sözlerine ekledi. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'de konuşmasında, Divriği Türkiye'ye önemli hizmetler veren insanlar yetiştirmiştir. Bunlardan birisi de Sadık Özgür'dür dedi. İlçemize içme suyunu Naci Demirağ getirmiştir, Meslek Lisesi'ni, Divriği Ortaokulu'nu ve Divriği Lisesi'ni Nuri Demirağ yaptırmıştır. Ben bu hayırsıver insanlarının imkanlarıyla okuyarak buralara geldim, kendilerini saygıyla ve minnetle anıyorum dedi. Gök, sayın Sadık Özgür daha önce ilçemize, bir ilkokul, bir ortaokul bir de lise yaptırmıştır. Şimdi de bir hastane yaptırıyor dedi. Hakan Gök Divriği'nin içme suyu sorununun da en kısa zamanda çözüleceğini söyleyerek konuşmasına son verdi.

Divriği Kaymakamı Önder Bakan'da konuşmasında, Divriği'nin turizm ve tarih cenneti olduğuna vurgu yaparak, Divriği'nin sorunlarının Başbakan Tayyip Erdoğan tarafından da takip edildiğini belirtti. Divriği Sivas bağlantı yollarının iyileştirilmesi için Tayyip Erdoğan'ın ulaştırma Bakanı'na talimat verdiğini söyleyen Önder Bakan Başbakanı Divriği'ye davet ettiğini söyleyerek, Sadık Özgür'e yaptığı yatırımlar için teşekkür ederek sözlerini bitirdi.

Temel atma töreninde Sivas Valisi Ali Kolat'da bir konuşma yaptı. Kolat, doğduğu toprakları unutmuyarak önemli yatırımlar yapan Sadık Özgür'e teşekkür etti. AKP Sivas Milletvekili Selami Uzun da Divriği'ye yapılan berturü yatırımından menmun olduğunu belirtti.

HASTANE 96 YATAKLI Sadık Özgür ve Sağlık Bakanlığı arasında yapılan protokole göre, hastane, 21 dönüm arazi üzerine 96 yatak kapasiteli olarak inşa edilecek. Hastane 2010 yılı içerisinde tamamlanacak. Hastanede görev yapacak doktor ve sağlık personelleri için 12 daireslik lojmanlar yapılacak.

SADIK ÖZGÜR'ÜN DİVRİĞİ'YE HİZMETLERİ

Divriği Belediyesine Ambulans, Cenaze Nakil Araca, 2 adet minibus, Danacı Sadık Özgür İlkokulu, Danacı Sadık Özgür Ortaokulu, Sadık Özgür Ticaret Meslek Lisesi.

AĞAÇ MAMÜLLERİ
SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

• KAPI PANELİ • SUNTA

• SONTALAMA

• MDF • MDF LAM

• MEDEKAP • PROFİL

Organize Sanayi bölgesi Keresteciler Sitesi 8. Sok. No: 10-12 İkitelli/İST.
Tel: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98 • e-musapala@tnn.net

Ali Haydar Timisi ile...

Anadolu'nun 7 Rengi

Cem TV'de...

Ermenice ve Kürtçe adlar değişti

Ermeni ve Kürt köylerinin adları zaman içerisinde tek tek değiştirildi. 1890 yılında başlayan Ermenilerin köylerden göç ettirilmesinden sonra yüzlerce nüfusa sahip Ermeni Divriği dışına çıkarıldı. Tarlaları

ve evleri el değiştirdi. Ermeni köylerinin ve arazilerinin adları değiştirildi. Prof.Dr.Harun Tunçel'e göre ad değiştirme 1910 yılındanda başladı, hala devam ediyor. Bugüne kadar binlerce köyün adı değiştirildi.

MERKEZ KÖYLER	Karayaa) Kayacak - Murmana (Ağar, Özdemir) Kuluncak Maltepe - Homevil (Karaali, Kutlu) Oğulbey - Kirkidi Olukman Oyuktepe - Kömüşveng (Bağdere) Sogucak - Kürtbeyaz Uzunbağ - Kârsi (Doğancık) Uzunmaya - Parğam Üçpınar - (Çobanlı) (Hapa) Yalnızöğüt - (İnalı) SİNCAN BUCAĞI Ahmetören Akbaba Balova - Balağan Başören- Başveran Çakırağa Çamurlu Dikmeçay - Eşge Diktaş Dişbudak Gölören - Gölveran - Kaygıs Gözeçik - Mamağan - Ağın Güllüce (Halilbey (Halbek) Gürpınar - Çamoğa İmrihan İncirliınar - Fero Karaman Keçikaya - Melik Kekliktepe - Galun (Kışla) Karakale (Apsal, Görgüören) Karakuzulu - Bizevi (Hıdırlık) Kayaburun - Odur (Akçalı,	Özbağ - Şahna Sırcalı Sincan (Tortu) Susuzlar (Derekaya, Ilıca, Kimillar Nordan, Tiolar) Şahin - Aşa Köy Tepehan (Acıgöz, Karyağan Kızılyurt, Sanyarağı) Yağbasan Yusufseyh - Yusupşih Yuva (Sarpan) YAZI MURSAL BUCAĞI Bahtiyar Gökçebel - Bahtiyarvengi Göndüren Karasar Kavaklısu - Armutak (Sütlüce (Kömüskür).) Kızılcaören - Kızılcaveran (Yünlüce, Şığı..) Mursal (Cevirme, Çokmaşat, Dişlerin,Göl, Maltepe, Mikail, Yuva) Ödek Susuzören Uluçayır - Vazıldan Ürüik Yerliçay - Vartan DANİŞMENT BUCAĞI Ağaçlıgöl-Göndürüm Akpelit - Gâmhü Atmalioğlu Anıkbaşı - Danışmend- Brestik Bayırılı-Haşke (Ağcadam,	Başmaktar) Beldibi - Livanlı - Ceroğlu (Aşağıkonak, Yukarıkonak) Beyköy - Sevir Çakmakküzü-Palha Çayören-Pütge Handere - Murcin (Aşağıkuşlu, Yukarıkuşlu) Karşıkonak-Kâhtik Ortaköy Selimoğlu Yeşilyol - Darege (Çiftlik, Güçlü, Dejdekar, Hacıboslar) GEDİKBAŞI BUCAĞI Adatepe - Pingan Çamlık - Kürtarege (Çatılı, Doğan, Topluca), Çayözü - Hamo (Çimen, Doğlaçay, Kalederesi Sağirtas, Şingoğulları) Çitme Çobandurağı- Kürtnarlı (Çaltı, Kırklar) Gedikbaşı-Karageban (Güvenli, Karşıckı) Kaledibi -Burnaz, Çat, Çayağıl, Çorakderesi, Enciti, Güneyağıl, Karatepe, Kesenli, Kol, Melikler, Mercanpınarı, Oynak, Sağlık, Seyfedayı, Sulak, Tipik) Kesme Madenli - Hinora (Ömerli) Yozyatağı (Balkaya, Gölağıl, Handere, Ortaköy) Yüreктаşı - Merendi (Ayrınlı
---------------	--	--	---

Parantez içerisindeki adlar köylere bağlı Mazra isimleridir

Bilecik Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Dekanı Harun Tunçel

Yer adları bir toplumun sosyal ve kültürel yapısı ile bulundukları, kullanıldıkları mekânın tarihi geçmiş ve coğrafya özellikleri hakkında önemli ip uçları taşırlar. Yer adları insanlığın ve uygarlığın izlerini yansıtır. İnsanlar yaşadıkları mekânları adlandırdıkları özelliklerden etkilendikleri dikkati çeker. Bu bir bakıma gizli olan nitelikler ve özellikler, etimoloji çalışmaları ile yeniden belirlenebilmektedir. Anadolu konumu sebebiyle binlerce yıldır pek çok farklı kültüre ev sahipliği yapmış bir kara parçasıdır. Bu niteliği Anadolu'daki yer adlarının her birisinin geçmişten izler taşıması sonucunu da beraberinde getirmektedir. Köy adlarının verilmesinde etkili olan faktörler göz önüne alındığında iki temel gruplaşma dikkati çeker. Bunlardan ilki köy adlarının yakınlardaki dağ, tepe, göl, akarsu, toprak, bitki örtüsü vb.nin özelliklerinden ya da doğrudan bunların adından esinlenerek, doğal çevre elemanlarına göre adlandırılması, diğer grubu ise insan, aşiret, soy, çeşitli olaylar vb.den etkisi yahut esinlenmesiyle beliren, beşeri özellikler taşıyan, köy adları oluşturur. Adı değişin bu köyler, çoğu yerde henüz tümüyle halk tarafından benimsenmiş ve kullanılır durumda değildir. İnsanlar özellikle de orta yaşlı ve yaşlı olanlar hâlâ yerleşmeleri eski ismi söylendiğinde bilebilmektedirler. Fakat daha çok gençlerin ve çocukların yeni isimleri öncelikli olarak bilmekte ve kullanmakta oluşları da dikkati çekmektedir. Bu demektir ki yeni isimlerin

kullanımının tümüyle yerleşmesi için henüz daha yeterli süre geçmemiştir. Bir başka ifade ile eski isimler toplumsal hafızadan tümüyle silinmemiştir. Ülkamızda 50 yıl içinde 28 bin kadar yerleşme adı değiştirilmiştir. Bu alan içinde yer alan köylerin tamamına yakın bir kısmının ismi Türkçe olmadığı için değiştirilmiştir. Yerleşmelerin bazılarının isim değişiklikleri üzerinden onlarca yıl geçmiş olmasına rağmen yöre halkı hâlâ eski isimleri kullanmayı tercih etmektedir. Eski isimlerin kullanımdaki bu süreklilik özellikle aile içinde kullanılan dil özellikleri ile ilgili olmalıdır. Ancak eski isimlerin kullanımında genç insanlar göz önüne alındığında belirgin azalmalar dikkati çekmektedir. Bu durum en az birkaç on yıl daha eski isimlerin kullanımının süreceğinin göstergesidir. Diğer taraftan isim değişikliği işlemleri sadece yazı diline dönüştürme gayretiyle birkaç harfin değiştirilmesinden ibaret olanlar ise hiçbir zaman, resmi işlemler dışında, yeni şekilleriyle kullanılmayacaklardır.

Adlar tehlikeli görülüyor

Osmanlı'da yer adlarının değiştirilmesi fikri ilk kez 1910'da ortaya çıktı. Resmi adım 13 Mayıs 1913'te atıldı. 5 Ocak 1915'te Enver Paşa tarafından askeri kitalara gönderilen talimatnamede Ermenice, Rumca ve Bulgarca dillerden olan il, ilçe, köy, dağ ve nehir adlarının Türkçeye tahvil isteniyordu. Dersim'deki Kızılkilise'nin Nazimiye, Muğla'daki Megri'nin Fethiye, Bursa'daki Mihaliç'in Karacabey, İzmir'deki Ayasluğ'un Selçuk olması bu döneme rastlar. 1922'de bir dizi yerleşim yerinin adı Türkçeleştirildi. 1923'te İzmit ilinin adı Kocaeli'ne, 1924'te Kırkkilise'nin adı Kırklareli'ne, 1927'de Bozok'un adı Yozgat'a çevrildi. Bolu'ya bağlı Üskübü 'Konuralp', Ankara'ya bağlı İstanos (veya Zir) 'Yenikent', İstanbul'da Makriköy 'Bakırköy', Ayastefanos 'Yeşilköy', Nevşehir'de Sinasos 'Mustafapaşa', Bursa'da Tirilye 'Zeytinbağı' oldu. İstanbul'da Türkçe olmayan sokak isimleri 1927'de değişti."

DERSİM ADI KALKTI

"1934-36 arasında Halkevleri, yurt çapında 834 köye Türkçe isimler verdi. 1935'te Dersim'in adı Tunceli yapıldı. 1937'de Mamuretülaziz'e önce El'azık denildi, sonra bu ad Elazığ'a çevrildi. 1956'da kurulan Ad Değiştirme İhtisas Komisyonu, 1978'e kadar yaklaşık 75 bin yerleşme adını inceledi ve bunlardan 28 bin kadarını değiştirdi. Sanıldığının aksine, 1980 darbesine kadar bu konuda yapılacakların çoğu yapılmıştı. 1983'ten sonra da ufak çaplı değişiklik hamleleri yapıldı. İçinde "kızıl", "çan", "kilise" kelimeleri olan köylerin isimleri ile Arapça, Farsça, Ermenice, Kürtçe, Gürcüce, Tatarca, Çerkezce, Lazca köy isimleri "bölücülüğe meydan vermemek" amacıyla değiştirildi.

Prof.Dr. Ayşe Hür

HAYDAR YALÇIN

OZANLARIMIZ

camsih.com@hotmail.com

Aşık Fedai

Kültürümüzün var olmasında en büyük yükü ozanlarımız taşımaktadır. Pir Sultan Abdal'dan Aşık Veyse'l'e ve günümüze değin gelen onlarca ozanlarımız hep aynı yükü yüklenmişlerdir. Bu geleneği yaşatmak gereklidir. Günümüz ozanlarına ve yitirdiğimiz ozanlarımıza baktığımızda aralarındaki farkı görürüz. Teknolojinin gelişmesine karşın kültürümüzü yaşatmamızda kullandığımız enstrümanlardan bağlamanın yerini dolduracak bir enstrüman henüz olmadığı gibi yitirdiğimiz ozanlarımızdan çoğunun yerini dolduracak ozanda maalesef yoktur. Günümüz gençleri profesyonelce bu işi yapmaya çalışıyor ama birkaç kişinin dışında kültürü yaşatmak adına değil hayatlarını idame ettirmek adına sanat yapmaktadırlar. Bu gün ben kendi bölgame baktığımda endişe duyuyorum. Çamşih bilindiği gibi ozanların yetiştiği bir beldedir. Bu belde de şu an onlarca genç yetişmektedir. Çamşih'ta yaşayan ozanlarımızdan 60. sanat yılını dolduran Mahmut Erdal'ın dışında Hüseyin Gazi Metin ve Derviş Çınar'dan başka da yaşlı ozanımız kalmadı. Genç jenerasyon ozanlık geleneğine uyarak kendisini yetiştiriyor ama onların seviyesine gelmeleri çok uzun yıllar alacağı benziyor. Yetişen genç ozanlarımızın bir Feyzullah Çınar bir Aşık Ali Metin veya Mehmet Ali Karababa, bir Mahmut Erdal gibi etkili olacaklarını da sanmıyorum.Günümüz koşullarında genç derdi gibi önemli bir zamanı yaşayan gençlerimiz çok doğal olarak geçimlerini ozanlık yoluyla elde edemeyeceklerini bildiklerinden bu işe tam asılamıyor ikinci bir iş olarak boş zamanlarını değerlendirmek adına uğraş veriyorlar.Yitirdiğimiz ozanlarımızda geçmişte aynı uğraşı vermiş var olma kavgasını yaşamışlardır.Günümüzde metropollerde yaşama koşulları gün geçtikçe daha da çekilmez hale geldiklerinden aradaki yaşam koşulları farkı da kat kat artmaktadır.Oysa gönlümüz isterdi ki şartlar daha da güzel olsa da bu kültürü günümüze değin getiren yitirdiğimiz ozanlarımız gibi genç jenerasyonda etkili olma olanaklarını yakalasa.Gene de bu kültürü geleceğe taşımada genç jenerasyona çok iş düşüyor.Ben buradan bu kültüre gönül vermiş genç dostlarıma girdikleri bir yolda başarılar diliyorum. Yıllardır bu gazetede ozanlarımızı kültürümüzü yazıyorum. Bazan Çamşih bazen Divriği'nin başka köylerindeki ozanlarımızı tanıtmaya çalışıyorum. Ekim sayımızda Divriği'nin Höbek Köyündeki şairlerden Suzani'yi yazmışım. Höbek Köyümüzden ileriki tarihlerde Rıza Aslandoğan'ı tanıtacağım. Bu sayımızda aşağıda Hakkında fazla bilgi bulamadığımız Aşık Fedai'yi sizlere tanıtmak istiyorum. Divriği ilçemizde yaşamış veya yaşayan genç yaşlı tüm şair ve ozanlarımızı buradan sizlere tanıtmak istiyorum.

ÂŞIK FEDAİ

Divriği'nin Höbek Köyü'nde doğmuştur. Lakaplarına Dervişoğlu ailesi derler. Çobanlıyla uğraşır. Aşık Fedai İstanbul'a, Kars'a Halep'e ve üç kez de Hacı Bektaş'a gitmiş. 45-50 yaşlarında iken 1866 yılında Erzurum dolaylarında sebebi belli olmayan bir nedenle öldürülmüştür. Aşık Fedai'nin yüzden fazla nefesi olduğu söylenir. İbrahim adlı torunu ve amca çocukları vardır. Geçmişte yaşayan ozan veya şairlerimize ait bilgiler kayıt altına alınmamış olduğundan geniş bilgi alamadığımız için bu kadar kısa bir özgeçmiş yazmak zorunda kaldığımızdan üzgünüm.

ÂŞIK FEDAİ

Neyleyim dünyayı, şanı, şöhrati Ah Hüseyin deyü ağlar gezerim Aldı beni İmamların firkatı Ah Hüseyin deyü ağlar gezerim	Firdevs bahçesinin kırmızı gülü Ben aşığım oldum onun bülbülü Görünür gözüme Kerbela Çölü Ah Hüseyin deyü ağlar gezerim
Matem aylarında artar firakım Ah-u nalân etmek benim merakım Nar-ı iştiyaktan yanar yüreğim Ah Hüseyin deyü ağlar gezerim	Arş-ı semavatta gördüm nurunu Aşkına düşenler verir varını Ali oğlu, Muhammed'in torunu Ah Hüseyin deyü ağlar gezerim
Cihan benim olsa şad olup gülmem Dest uzanıp çeşm-i giryanım silmem Çilekeş dervişim sefayı bilmem Ah Hüseyin deyü ağlar gezerim	Fedayi dervişim derdi veremdir Cihanda kam ehli olanlar kimdir Geceyle gündüzüm derd ile gamdır Ah Hüseyin deyü ağlar gezerim

Aşık Fedai ile ilgili bilgiler alınırdır.

YENİ YIL KUTLAMASI

Savaşın, zorbalığın, hak ihlallerinin olmadığı, bir dünya özlemimizle, bütün insanlığın ve yeryüzünün aşkın yüzü olmasını diliyoruz. Okurlarımızın ve halkımızın yeni yılını kutluyoruz.

DİVRİĞİ GAZETESİ

DİVRİĞİ GAZETESİ
ABONE HESAP NUMARASI
Birsan Bayar Uygun Adına
Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi
Hesap Numarası: 62067655

DÜZELTME

Divriği Gazetesi'nin 39. Sayısında, Ankara Divriği Kültür Vakfı'nın Okutmaya Varım haberinde Arif Atay Masum Türker'e plaket verdi şeklinde yayınlandı. Doğrusu Masum Türker Arif Atay'a plaket verdi olacaktı. Düzeltir özür dileriz.
Divriği Gazetesi

DİVRİĞİLİLER

- Birbirlerini Tanıyor mu?
- Nerede Hangi İş Yapıyor?
 - Hangi sektörlerdeler?
- Hangi Fabrikaların sahibi?

Bütün bu soruların cevabını bulabileceğiniz “Divriğili İşadamları Rehberi”nin çalışmalarına başladık. Bu rehberde iş dünyasının değişik sektörlerindeki (sanayiciler, küçük ve orta ölçekli işletmeler, doktorlar, Mimarlar, Mühendisler, serbest meslek sahipleri...) bütün Divriği’lilere sayfalarını açacak. İş dünyasındaki Divriğilileri biraraya getirme amacıyla oluşturacağımız bu rehber sayesinde Divriğililer hayatın değişik alanında gösterdikleri dayanışmayı iş hayatında da yaşayabilecekler...

Divriği AYLIK SİYASİ GAZETE

Tel: (212) 516 29 84 - 458 82 16 e-mail: divrigi@divrigi.com.tr

UNUTULMASINLAR
DİYE

YAZI DİZİSİ 3

Bağımsızlık, Demokrasi ve
Sosyalizm Mücadelesinde
kaybettiğimiz Divrigililer

Hazırlayan

Mahmut ŞENGÜL

msengul@divrigi.com.tr

Unutulmasınlar Diye adıyla yayınladığımız dizimiz çok ilgi görmesine rağmen gerekli bilgiler, gerekli dökümanlar istediğimiz ölçüde bize ulaşmış değil. Yüzlerce dost ve arkadaş önemli bir boşluğu doldurduğumuzu söylüyor. Bize teşekkür ediyor. Hatta bizi sevindiren güzel önerileri aktarıyorlar. Bu yazı dizisinin daha da genişletilmiş halinin bir kitap haline getirilmesini öneren dostlarımız bile

oluyor. Bundan mutluluk duyuyoruz. İmkanlarımız ve ömrümüz yeterse arkadaşlarımızın “Unutulmasınlar Diye Yazı Dizisini” kitaplaştırma önerilerini yerine getireceğiz. Eşitlik, kardeşlik, adalet ve barış için hiçbir çıkar gözetmeden, gözünü kırpmadan hayatını ortaya koyanları, devrimcileri gelecek kuşaklara aktarmak hepimiz için önemli bir sorumluluktur. Onların anıları ve mücadeleleri hepimize örnek olsun.

Çakır Gözlü Delikanlı: Müslüm Çakıcı

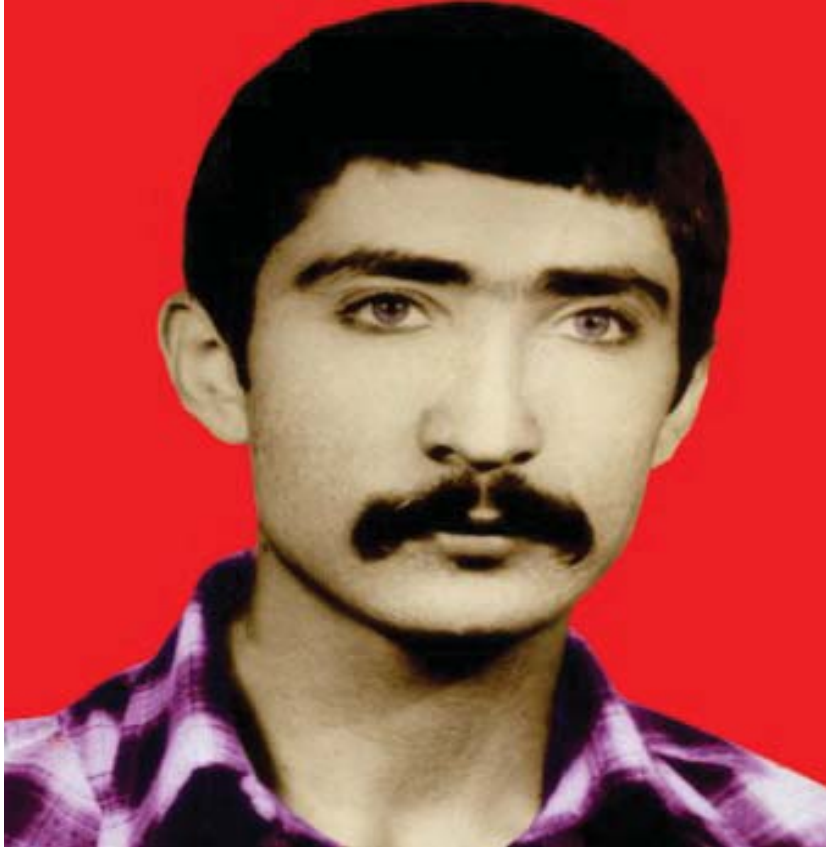
Dönemin mücadele sayfalarına adını yazdıran devrimcisi, Müslüm Çakıcı. Divriği'nin Yusufşeyh Köyü'nden katıldı mücadeleye

BİTMİYEN BİR NEHİR

Yaşantısı, kişiliği ve mücadelesi ile köylülerine, Divriği'lilere ve kendisini tanıyan tüm insanlara örnek olan yiğit bir insan; MÜSLÜM ÇAKICI.

1957 yılında Divriği'nin Yusufşeyh Köyü'nde yoksul bir ailenin ilk çocuğu olarak dünyaya geldi. Altı yaşına kadar Yusufşeyh Köyü'nde üç kardeşi ve annesi ile birlikte dedesi ve babaannesinin yanında yaşadılar. O tarihlerde tüm köylerde olduğu gibi Müslüm'ün babası da, ailesini geçindirebilmek için İstanbul'a gelmiş ve çeşitli işlerde çalıştıktan sonra bir otomotiv distrübütörü olan acentada işçi olarak çalışmaya başladı. Babası 1960'larda İstanbul'a gelmiş ve tüm gurbetçi işçiler gibi hemsehrililerinin ve köylülerinin yerleştikleri bölgeye yerleşmek amacıyla Kağıthane'ye bağlı Çeliktepe Mahallesi'nde bir gecekonduyu yaparak buraya yerleşmeye karar verdi. Tabii ki bu gecekondunun hikayesi de tüm gecekondular gibi bir sürü zorluklar ve yıkılmalarla doludur. Sonunda mahallenin tümü İstanbul'un yasal bir gecekondu mahallesi olarak tarihte yerini almış ve devlet buraya uzun zamandan sonra yol, su, elektrik gibi hizmetleri vererek, mahalleyi Dünya ünlüsü İstanbul'un bir gecekondu semti haline getirmiştir. Bahsettiğimiz bu mahalle şimdilerde çok ünlü gökdelenlerin ve büyük şirketlerin plazalarının yer aldığı bir gecekondu mahallesidir. Şu anda bu mahallede bir daire almak büyük paralar gerektirmektedir.

İşte bu gariban gecekondu (şimdinin manhattanı) semtine yerleşen Müslüm'ün işçi babası, okul çağına gelen çocuklarını okutabilmek için (o tarihlerde köylerinde okul yoktur) köyden bu gecekonduya getirir. Bu gecekondu öyle sıradan bir gecekondu gibi kurulur ancak yıllar sonra o semtin ve hatta o ilçenin tüm solcularının ve devrimcilerinin uğradığı, oturduğu, çay içtiği, barındığı ve uzun tartışmaların ve sohbetlerin edildiği koca bir kaleye dönüşecektir. Müslüm İstanbul'a ilk geldiği 1964 yılında Türkçe bilmediği için okula gidemez, Türkçeyi öğrenmesi için o sene okula verilemez. Diğer sene semtin ilkokulu olan Gazi Osman Paşa İlk Okulu'nda öğrenimine başlar. Müslüm orta okulu Çeliktepe Orta Okulu'nda okurken 12 Mart 1971 askeri darbesi ile tanışır, o dönemde henüz çocuktur ancak, kendi halkının Alevilerin İstanbul'da horlanması, ötekileştirilmesi derinden etkilenmektedir. Bu duygular onda 1971'de adını duyduğu devrimcilere karşı bir sempati beslemesine yol açmıştır. Semtte ve orta okulda kendisi gibi özellikle alevi kökenli çocuklarla kaynaşmış ve çok sıcak ilişkilerin olduğu bir arkadaş gurubu oluşturmuştur. Bu grubu oluşturan çocuklar daha orta okulda okulun en başarılı, zeki ve heyecanlılarıydı. Okulda tiyatro, folklor, spor aktivitelerini organize edenler olarak, sonraki yıllar içinde de bu birlikliklerinin samimi, sıcak temelleri ile o ilçenin önde gelen devrimcileri olacaktı. Müslüm Çeliktepe Orta Okulu'nu bitirdikten sonra yine çocukluk arkadaşları ile birlikte Yenilevent Lisesi'nde devam ettiler. 12 Mart 1971 darbesinden sonra İstanbul'da hemen hemen ilk kurulan kitle örgütlerinden biri olan 1974 yılında Sanayi Mahallesi'nde kurulan Tüm İstanbul Emekçiler Derneği'ne henüz lise 1. sınıfta okuyan Müslüm ve arkadaşları sık sık gider olmuşlardı.

İlk bu dernekte sosyalist ideoloji ile tanışmışlardır. Derneğe gelen Üniversiteli abiler tarafından yabancı dil eğitimi verilir, haftanın belirli günleri doktorlar getirilir, halkın ücretsiz muayenesi sağlanır, film gösterileri yapılır, işçi sınıfı ve öğrenci sorunlarını işleyen seminerler, söyleşiler yapılır. Bu dernekteki başarılı çalışmalar Müslüm ve arkadaşlarını çok etkiler ve aynı zamanda onları eğitir. O tarihte dernekte solun bütün fraksiyonları bulunmakta ve hep birlikte dernek bünyesinde çalışmaktadırlar. Tabii sol içerisindeki hararetli ideolojik tartışmalar ve ayrıymalar bu dernekte de yaşanır ve bu ayrıymalar Müslüm ve liseli arkadaşlarını da etkiler. Müslüm ve arkadaşları heyecanlı ve atak olduklarından en kararlı ve aktif görüldükleri Dev-Genç grubunun yanında yerlerini alırlar ve işte Müslüm'ün Devrimci kişiliği ve mücadelesi bu seçimle başlar. 1975 ve 1976 yılları Türkiye'de siyasi mücadelenin özellikle gençler arasından üniversitelerden liselere indiği ve giderek sertleştiği bir süreç yaşanmıştır. Türkiye'nin bu ortamı Yenilevent Lisesi'ndeki gençlerini de etkilemiş, atak, heyecanlı ve haksızlıklara boyun eğmeyen Müslüm Çakıcı ve arkadaşları da burada devrimci çalışmalar yapmış, bu liseyi İstanbul'da solcuların/devrimcilerin söz sahibi olduğu bir lise haline getirmişlerdir. Müslüm bu arada kendi okulundaki çalışmalar dışında diğer semtlerle de ilgilenmeye başlamış ve o dönemde İstanbul Orta Öğretim Derneği'nin de (İÖD) çalışmalarına başlamış böylece İstanbul'un her lisesinde, her yürüyüş ve mücadelesinde en ön saflarda yerini alan bir DEV-GENÇ'lidir. Yenilevent Lisesi'nin Devrimcilerin elinde olması ve bu lisede bir çok öğrencinin devrimcilere katılması, sağcı (ülkücü) grupları rahatsız etmekte ve burada örgütlenebilmek için lise öğrencilerine karşı çeşitli saldırılar düzenlenmeye başlanmıştır. Bu saldırılar süresince Müslüm ve arkadaşları yiğitçe vermiş oldukları mücadele sonucunda saldırılar püskürtülmüş, hem lisede hem de semtte öğrenciler ve aileler faşist saldırılara karşı omuz omuza kenetlenmiştir. Müslüm bu mücadele

sürecinde hep ön saflarda olması sebebiyle bölgedeki faşistler tarafından tanınır ve hedef haline geliyordu. 1976 yılında İstanbul'da ilk defa 1 Mayıs kutlamasına Sanayi Mahallesi, Çeliktepe, Gültepe ve çevresindeki Dev-Genç grubu Gültepe'de birleşerek, Beşiktaş'taki toplanma yerine doğru yürüyüşe geçtiler. Kortej gittikçe kalabalıklaşıyor ve sloganlar daha bir gür çıkıyordu. Polis tarafından Levent'te önleri kesilen grup dağılmadan, büyük bir kararlılıkla Dev-Genç korteji ile buluşup, Taksim Meydanı'na Müslüm önderliğinde “Tek Yol Devrim” sloganı ile koşarak girdiler. Türkiye gençlik hareketi tüm hızıyla devam ederken, sivil faşistlerin saldırıları da artarak devam etmesi sebebiyle, devrimciler asıl yapmaları gereken çalışmalar (işçi sınıfının örgütlenmesi) ertelenmesine sebep oluyor ve bir kör döğüşün içine sürükleniyorlardı. 1977 yılı 1 Mayıs günü DİSK öncülüğünde, öğrenci dernekleri ve demokratik kitle örgütlerinin katılımıyla kutlanmak üzere İstanbul'un tüm semtlerinden işçiler, öğrenciler, aydınlar Taksim Meydanı'na akmaya başladı. Müslüm Çakıcı ve Liseli arkadaşları Dev-Genç grubu içerisinde ve görevli olarak bu mitinge katıldılar. Türkiye tarihine kara bir leke olarak geçen ve hala faillerinin sorgulanmadığı, yükselen devrimci mücadele engellenmek amacıyla tüm dünyanın gözü önünde 37 işçi, aydın, öğrenci Taksim Meydanı'nda katledilmişti. Bu katliam 12 Eylül darbesinin zeminlerinin karanlık güçler tarafından atılmaya başlandığı bir olaydır. Müslüm Yenilevent Lisesi'ndeki anti faşist mücadele içinde yapılan okul boykotları ve direnişler sonucunda okul idaresi tarafından okuldan atılır. Kendisi gibi okuldan atılan bir grup arkadaş ile Şişli Lisesi'ne kayıt yaptırır ve liseyi bu okulda bitirir. Elbet bu lisede de yine çalışmalarını yaparlar, öğrencilerin sevgisini kazanırlar ve birçok genç Dev-Genç saflarına katılır. 1976 / 1977 yıllarında siyasi mücadele gittikçe şiddetlenir ve faşist saldırılar emekçilere ve devrimcilere karşı öyle bir şiddetlenir ki her gün onlarca genç öldürülür. Artık karanlık güçler ülkeyi bir kör döğüşüne sokmuş istediği yöne doğru sürüklemektedir. Burjuvazi ve

onun yandaşı televizyon ve basın halka devrimcileri anarşist olarak empoze ediyordu. İşte böyle bir ortamda sol da kendi içinde sürekli ideolojik çelişkiler, çatışmalar ve sürekli bölünmeler yaşıyordu. 1977-1978 yıllarında Dev-Genç grubu en geniş kitle tabanına ulaşmıştı. İşte bu tarihlerde Devrimci Yol hareketi bir Bildirgeyle çıkışını tüm Türkiye'ye duyurdu ve Devrimci Yol Dergisi'ni çıkarmaya başladı. Devrimci Yol bildirgesinin yayınlanmasıyla birlikte Dev-Genç grubu içinde ideolojik tartışmalar yaşanmaya başladı. Bu tartışmaların en yoğun yaşandığı yerlerin başında da İstanbul geliyordu. İstanbul'daki bazı üniversite grupları ve bu gruplarla beraber hareket eden liseli gençler Devrimci Yol Bildirgesinde ortaya konulan ideolojik tespitlere ve çalışma tarzına karşı tavır almış ve kendilerince bu tespitlerin yanlış olduğunu değerlendiren grup içinde Müslüm ve arkadaşları da yer almıştır. İstanbul'da yapılan bir çok geniş toplantılarda yapılan ideolojik tartışmalar sonucunda, yıllarca Dev-Genç hareketi içerisinde yiğitçe mücadele eden üniversiteli ve liseli gençler Devrimci Yol hareketi ile yollarını ayırma noktasına gelmişlerdir. Bu tartışmalar Dev-Genç içerisinde birden fazla bölünmelere sebep olmuştur. Müslüm Çakıcı ve birlikte hareket ettikleri arkadaşları bu ayrılıktan sonra bulundukları bölgelerde anti faşist mücadelelerine devam etmişlerdir. Bu grup kendilerine siyasi bir ad vermemelerine rağmen kamuoyunda daha sonra Sanayi Dev-Genç, Otonom Dev-Genç olarak anılmıştır. Devrimci hareketler kendi içlerinde bu çelişki ve ayrılıkları yaşarken, karanlık güçler de boş durmuyor, ülkeyi kardeş kavgasına doğru iyice sürüklüyordu. Giderek kitle katliamlarının tezgahlandığı Maraş, Çorum, Sivas katliamları ile 12 Eylül darbesinin zeminini hazırlanıyordu. Artık ülkede işçilerin, yoksul halkın demokratik, ekonomik hak ve taleplerinin, öğrencilerin akademik hak ve taleplerinin dile getirildiği bir ortam değil, tamamen kargaşanın hakim olduğu gençlerin birbirini katlettiği bir ortama sürüklenmiştir. Edirne Mimarlık Mühendislik Fakültesi öğrencisi olan Müslüm Çakıcı 19 Haziran 1980 Perşembe günü öğleden sonra evden çıkıp yolda yürürken Çeliktepe'nin ana caddesinde faşist katillerce pusuya düşürülerek katledilir. İşte Divriği'nin Yusufşeyh Köyü'nde ailesinin ilk çocuğu olarak dünyaya gelen ve kısa yaşamaına çok büyük idealler ve yiğitçe mücadeleyi sığdıran çakır gözlü gencin hikayesi burada faşist kurşunlarla noktalanır. Müslüm Çakıcı 20 Haziran günü kalabalık bir kitlenin katılımıyla yıllarca halkı için mücadele ettiği Sanayi Mahallesi'nde toprağa verilir. Bu mezarlık Gültepe, Çeliktepe ve Kağıthane tepelerini gören, yani Müslüm'ün çocukluğunu ve gençliğini geçirdiği, uğrunda hayatını verdiği gecekondu halkına bakmaktadır. Bu anlattığımız hikaye 78 kuşağından olup, Devrimci Mücadele içinde hayatını kaybeden pek çok genç gibi Divriği'li yiğit devrimci Müslüm Çakıcı'nın mücadelesinin hikayesidir. Anısı yeni yetişen Divrigili tüm gençlere önder olsun.

Gelecek sayıda
(İsmail ŞAHİN)

NİLÜFER MURATOĞLU

nilufurmuratoglu@gmail.com.tr

Yaşamı Savunmak

Bize yaşamın ne kadar değerli olduğunu
Unutturmaya çalıştılar (Hair müzikalinden)

On Aralık, on bire çoktan bağlandı, saat dörde yirmi var, erken bir yeni yıl yazısı üzerinde çalışıyorum. Ülke gündemi iç burkucu yine; genç ölümleri ve durmayan kan beni bu yazıya zorluyor. Bir öğrenci, bir anı, bir alıntı, bir yaşam... Öğretmenlik yaşamımda en çok önemseydiğim konulardan biri dilin temiz, hatasız ve güzel kullanımı idi. Bundaki amacım bir iletiyi en net, en açık ve en doğru biçimiyle verebilmektir. Ne kadar yanlış yapmış ya da yanlış anlaşılmalıdır kim bilir... Ama gayem buydu. Bu nedenle alıntılardan derslerim sırasında yararlanmışımdır, alıntıdan kasıt ne çok şey bildiğini göstermek değil; en etkili, en açık ve en verimli sözcükleri bulabilmek ve en seçkin kaynaklardan bunlara bugün çok az kişi ilgi gösterse de- yararlanarak öğrencilerin bu kaynaklar üzerine düşünmesini sağlamak içindi.

Yazının başındaki alıntı bir öğrencimin ve de dolayısıyla benim yaşamımda önemli rol oynamıştır. Onunla 94 yılında tanıştım. Kredili sistem dönemindeki öğrencilerimden idi. O en ön sırada sessizce ders dinler, notlar tutar ve verdiğim kitap isimlerini yazardı. Kırk-kırk beş kişilik sınıfta geçer not alan üç öğrenciden biriydi. Kredili sistemde ders tekrarı olduğu için başansız öğrencilerin dersi tekrar etmesi gerektiğine inanmışım. Tabii ki adım da sıfırcı öğretmene çıkmıştı, bu tarz bir yaklaşım onları dersten soğutuyordu ama dersler hiçbir zaman boş geçmiyordu. Bağırır, çağırır ve didişme esasında şunları tartıştık: “Muska mı taşımalı doktora mı gitmeli? Ağaçlar kibleye doğru mu eğilir yoksa bunu doğa yasaları mı belirler? Dört kadın almak caiz midir? “ O tartışmalara hiç katılmaz, benim halime üzülen gözlerle bakardı. Aramızda sessiz bir iletişim oluşmuştu. Birinci dönem ortaları Anadolu Yakasına atanmamı bekliyordum, atanmamı geciktirmişti. Üsküdar'dan Bağcılar'a gidip geliyordum. Atanmamdan birkaç hafta önceydi, koridorda karşılaştık. Üzüntülüydü. Ama kabına sığmayan bir öfke içindeki kor gözleri çıkmak çıkmak yanıyordu. “Ne oldu?” dedim, “Ne oldu sana?” Gözleri doldu, “Bir yakınımız öldü” dedi. “Kim?” dedim, “Ne oldu? Hasan Ocak” dedi, ölüsü kayıp... “O bir siyasiydi, annesi çok kötü durumda. Ders çıkışı onun yanına gideceğim. Ne yapacağız?” dedi, “Ne yapmamız gerek? Hocam dünya çok kötü.” “İnadına yaşayacağız” dedim, “Ağlama, inadına güleceğiz!” O günden sonra birbirimize daha yakınlaştık. Onları bırakıp gideceğim için içim burkuluyordu. Giderken ona telefon numaramı verdim. Bağcılar'dan ayrıldıktan birkaç ay sonra beni aradı, yeni öğretmenine uyum sağlamada zorlanıyordu. Biraz sohbet ettik. Aradan bir yıl geçti tekrar arayıp görüşmek istediğini söyledi. Buluştuk. Okulu bitirmişti. Çok heyecanlıydı. “Bu hafta içinde yurt dışına gideceğim, gitmeden sizi görmek istedim” dedi. İsviçre'ye Kürt Enstitüsü'ne gidecekti. Onunla politik tartışmaya girmedim, “git” ya da “gitme” gibi alışıksız sözlerle öğütler de vermedim. Bir müzik grubunda türküler söylüyordu ve politik bir yapılanmanın içindeydi. Ona sanatla yaklaşmayı denedim ve Hair müzikalini anlattım, o filmi görmesini rica ettim. Ondan ayrılırken de yazının başındaki alıntıyı aktardım. Gitmedi, bir işe girdi, kazandığı parayı piyano derslerine vererek ve de çok çalışarak üniversiteyi kazandı. Müzik öğrenimi gördü, artık yaşamında politik fanatikliğin yerini sanat almıştı. Politika yaşamımızda her zaman vardır, ama sanatla dünyaya bakmak çok daha başka bir şeydir. Yıllar sonra “Seni gitmekten vazgeçiren şey neydi?” dedim; “Yaşam gerçekten çok değerliydi” dedi. Ya öteki çocuklar diyorom, ulaşamadıkları... Sürekli kurt resimleri çizen, resme yetenekli olanı... Partiler, gül amblemleri ve şiddet... Romantizm ve hınc kültürünün yan yanılığı... Umutsuz bir çaresizlik içine düşüyorum bazen. Aklıma John Berger'in Düşüne* romanı geliyor. Oradan bir bölüm aktarmak istiyorum size. Yeni bir yılda adaklar adıyorum kendimce romandaki gibi... Barış için- ki ilk yazılı barış anlaşması bu topraklar üzerinde yazılmıştır. Kil tablet üzerindeki bir kopyası İstanbul Arkeoloji Müzesindedir. Hititler savaşta yenen taraf olduklarını Mısırlılar da yenenin kendileri olduğunu söylemişlerdir. Oysa bu savaşta yenen- yenilen yoktur. Ama tarihe büyük bir anlaşma yazılmıştır. “Beş yüz yıl önce, diyor bu ses, Adil Nuşiran'ın huzurunda üç bilge kişi hayat denilen bu derin acıkar denizinde en acımasız dalganın ne olduğunu tartışıyorlarmış. Araya girmekten çok hoşlanan İskenderiyeli Cari'nin sesi bu. Bilge kişilerden biri 'hastalık ve acıdır' demiş diye devam ediyor Cari. Biri de 'yaşlılık ve yoksulluktur' demiş. Üçüncü bilge kişi ise 'yaklaşan ölüm ve işsizlik' diye diretmis. Sonunda üçü de anlaşmışlar bu sonuncunun en kötüsü olduğunda. Yaklaşan ölüm ve işsizlik.” Sesim nereye gider bilmem ama bırakın artık bu çocukları ölümlere sürüklemeyi de onlara iş ve aş bulun. Bırakın artık şişmiş egolarınızın isteklerini, yengi, yenilgi yok bu savaşta. Bırakın göstermelik barış ödüllerini düşlemeyi de bu çocuklar için gerekeni yapın silahlara vereceğiniz paralarla.

*: John Berger, Düşüne, çev. Cevat Çapan, metis yayınları, Ekim 1996, İstanbul.

Mehmet ÇAĞLAYAN

Akşemsettin Mahallesi Cengiz Topel Caddesi No: 73 / C
Alibeyköy - Eyüp / İSTANBUL
Tel.: 0212 626 12 89 GSM: 0536 544 36 58

Ali ODABAŞI

Besa Enerji Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi
Sanayi Cad. Ortak Han No : 31 / 13 Ulus / ANKARA
Tel : (0312) 310 70 16 pbx • Fax : (0312) 311 77 10
www.besaenerji.net / www.besaenerji.com.tr / besaenerji@myynet.com

Alevilerden Halen “ONLAR” Diye Bahseden, Ötekileştirici Zihniyet Alevileri kucaklayamaz.

Onur Öymen'in “demokratikleşme” için Alevilerin ve Annelerin ağlamasının devamı isteyen “Dersim katliamı ve Seyit Rıza'ya yönelik cinayet haklıdır ve doğrudur” tezi üzerinden sürdürülen tartışmanın, özünden ve hesaplaşma zemininden saptırılmıştır. Tartışma “Alevilerin oyu kime” tartışmasına dönüştü. AKP ve Erdoğan, beslediği ve beslediği ideolojik hattı gizleyerek, Alevileri oy deposu olarak kazanmak amacıyla, yüzleşmekten kaçtığı Alevi katliamlarını, bu tartışmada oy'a tahvil amaçlı kullanmaya başladı. CHP ve Baykal ise “Dersim katliamı” karşısında bir siyasal yüzleşme ve hesaplaşma yerine, hiçbir şey olmamış gibi, Alevileri sadece oy deposu olarak gören “Aleviler bizimidir, onları bizden koparamaz”, düzeyine indirgeyen siyasal yüzölçüğünü sergilemiştir. Hem AKP, hem de CHP Alevilerden “onlar” diye söz etmeye devam etmektedir. Bu ifade ötekileştirilmiş ve resmi tanımların dışında görülenler için kullanılır. Her iki kesim içinde Aleviler oyları çantada keklik olan “onlardır”. Söz konusu Alevi haklarına ilişkin samimiyet ve ilkesel duruş olunca, AKP ile CHP'nin pozisyonları aynıdır. Her ikisinin Alevilere yaklaşımda popülizm ve samimiysizlik vardır. Her iki partide Alevilerin oyları üzerinden cıngar koparmaya devam ededursun, sonucu görmek için medyum olmaya gerek yok. CHP önümüzdeki ilk seçimlerde baraj altında kalacaktır. AKP ise Alevilerden oy alamayacaktır. Alevilerin CHP ve ÖYMEN'i Anladıklarını Kamuoyu Araştırmaları Ortaya Koydu. Andy-Ar'ın tarafında Tunceli, Elazığ, Tokat, Sivas, Erzincan, Çorum, Malatya ve Amasya'da 2 bin 440 Alevi ile yapılan görüşmenin sonuçları açıklandı. Bu araştırmanın sonuçları gösteren sorular ve Alevilerin cevapları şöyle; Başkan Yardımcısı Onur Öymen'in TBMM Genel Kurulu'nda Dersim olayları hakkında yaptığı konuşmadan dolayı CHP'den istifasını istiyor musunuz?" % 81,6 "Evet" %5,3'ü "Hayır". "Öymen'in yaptığı konuşma parti tercihinizde CHP'ye karşı tutumunuzda olumsuz bir etki oluşturdu mu?" %57,4 "Evet", %20,3 de "Hayır". "Size göre Türkiye'de Alevileri temsil eden bir siyasal parti var mı?" %17,6'sı "Evet", %65,9'u da "Hayır" cevabını veriyor. Alevilerin seçimle ilgili verdiği cevaplar şöyle: "Bugün seçim olsa hangi partiye oy verirsiniz?" Mustafa Sangül, Türkiye Değişim Hareketi: %33,7 Deniz Baykal, CHP %6,3 Kararsız %13,4. Yukarıdaki sonuçları Alevilerin yeni siyasal tercihlere açık olduğunu ve bu yeni siyasal adreslerini belirlemeye başladığını göstermektedir. CHP, artık Alevilerin zorunlu olarak desteklemek zorunda olduğu siyasal adres olmayacağı açığa kavuşmuştur. Onur Öymen'i ve Zihniyetini Korumak Aleviler Kucaklanamaz. CHP ve onun sözcüsü Onur Öymen özetle, “Dersim katliamı ve Seyit Rıza'ya yönelik cinayet haklıdır ve doğrudur” diyen bir görüşü temsil etmiştir. Bu görüşü TBMM'sinde CHP adına dile getirmiştir. Tüm CHP'liler bu konuşmayı alkışlamıştır. Bu ise CHP'nin ortak ideolojik savunmasıdır. Yani ne CHP'de, nede CHP'nin politikalarında demokratikleşme yönelik bir değişim söz konusu değildir. “Her şerden bir hayır var” misali, CHP ve Öymen sayesinde Dersim gerçeği tartışılmaya başlanmıştır. Bu tartışma bir çok alana ışık tutan özelliğe sahiptir. Ayrıca bir tartışma olmanın ötesinde, Alevilerin, Dersimli siyasetçilerin CHP ile olan siyasal ilişkisinin samimiyete dayalı olup olmadığını teste sokması açısından da önemli olmuştur. Dolayısıyla şimdi sınav sonuçlarını hep beraber gördük. CHP içindeki Alevilerin ve Dersimli

Aleviler, 40 bin Kızılbaş katleden Yavuz Sultan Selim'in kılıcını, bugün kendisine ideoloji yapmış olan AKP'yi iyi tanıyor. Aleviler, ilişkisi artık nefrete dönüşmüş CHP'yi de iyi tanıyor. Aleviler bu ülkenin demokratikleşmesini engelleyen, ekonomik olarak sade kendi zenginlerini/elitlerini yaratan, yıllardır süregelen siyasal tiyatrosunu, bu tiyatronun değişmeyen ideolojik oyunlarını ve krizden krize değişen aktörlerini besleyen ittihatçı ve tarikatçı siyasal eksenin danışıklı ve pazarlıklı siyasetini de tanıyor. Aleviler artık bu siyasetin değişmesi gerektiğini de biliyor. Yıllardır süregelen siyasal tiyatronun değişmez oyunu sanırım “İttihatçılarla, Tarikatçıların Dansı” ismiyle ifade edilebilir. Cumhuriyetin ve siyasetin demokratikleşmesini engelleyen bu iki siyasal damar, ülkemizin bugün yaşadığı sorunların baş mimarlarıdır. Sosyal sorunların varlığı, ekonomik adaletsizliğin sürmesi, Kültürel kimliklerin (dini, etnik, azınlık, vs.) sorunların 21. Yüzyıla taşınmış olmasının Türkiye'nin demokratikleşmesi, sosyal ve adil bir ekonomik kalkınma ve paylaşımın canına ot tıkayan, dolayısıyla siyasetin sivilleşmesinin engelleyen bu ikili zihniyettir. CHP'nin ve AKP'nin temsil ettiği, tekçilik ve dincilik ekseninde yükselen kapitalist soygun düzenidir. Dolayısıyla Bugün AKP gölgesinde demokratikleşme söylemi oluşturmaya çalışan kimi solcu, liberal ve Alevi önce kendisine şu soruları yönelmesi gerekir. AKP ve onun temsil ettiği millî görüşçü ve tarikatçı siyaset, resmi görüş ve ideolojiden bağımsızlaştı mı? 12 Eylül Anayasasını mı sivilleştirdi? Darbelere karşıymış gibi davranım, 12 Eylül darbesinin ittifakçıları kimlerdi? Madımak katliamının sanıklarını koruyan ve kollayan kimlerdi? Cemevine dozerle giren AKP'nin kurucusu Erdoğan değimliydi?

ALEVİLER BU SÜRECİ NASIL OKUMALI?

CHP, gerek Kürt sorunu, gerekse Alevi sorunu konusunda durduğu düşünsel zemini ve ideolojik hattı bu kadar net tarif etmiş iken, Öymen'in bu açıklaması karşındaki Dersimli ve Alevi şaşkınlığı, tepkileri, utangaç açıklamalarla sınırlı algısı nasıl yorumlamalı? Alevilerin CHP ile eşit haklardan yoksun siyasal ilişkisini nasıl ve ne zaman sorgulayacağız? CHP hem Öymen'i, hem de onun savunduğu düşüncüyü korumuşken, Alevileri CHP'den korumak için, Alevi hareketi neden bekler? Neden sadece “lafını geri al” talebiyle sınırlı kalır? CHP'nin birkaç ilçe Belediyesinde ise girmiş dernek yöneticileri “iş” ile “davası” arasına sıkışmış bir pozisyonda duramaz. “İşi değil, davayı korumak” için, “Pir Sultanca duruş” lazım. “Onur Öymen sözlerini geri almalı ve Alevi toplumundan derhal özür dilemelidir” derinliğinde bir tepki, CHP ile duygusal ve siyasal bağını koparamayanların olabilir. Onur Öymen ve CHP ne sözünü geri aldı, ne de özür diledi. CHP ve Öymen halkın değil, resmi ideolojinin sözcüsü olduğunu itiraf etmişlerdir. Kemal Kılıçdaroğlu buna onay vermiştir. CHP'nin ideolojik genel başkanı Onur Öymen'dir. Baykal sadece partinin örgütsel ve tüzüksel genel başkanıdır. Bugün CHP'nin temsil ettiği politiklarda Alevilere yer yoktur. Aleviler ise CHP'nin savunduğu politik görüşlere onay vermez. Çünkü CHP'nin politikasında halk yoktur. Seçimlerdeki başarısızlıklarının “halkın mantıksızlığı” ile açıklayan siyaset fakiri ve insana yukardan bakanların partisidir. CHP'li geçinenler ise kendini sosyal demokrat olarak avutuyor. CHP'nin Alevi milletvekilleri ve siyasetçileri ise, demokratik bir tepki koymayarak, bu resmi görüşün savunucusu olduğunu göstermektedirler. Tepkilerini CHP'den istifa ederek getirenleri daha dürüst ve samimi buluyor ve kutluyorum.

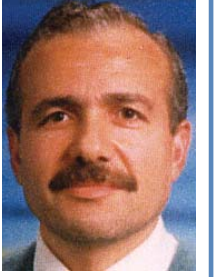

Turan ESER*

İSMAİL ÇINAR

cinar-i@hotmail.com

Dersim'in Anası her zaman ağlasın mı?

İstanbul'da, yaklaşık 60-70 bin Dersimli (Tunceli), 400 bine yakın Kürt yaşamaktadır. Tuncelilerin en az 40-50 bin'i Kürtlerin de en az yarından fazlası 29 Mart seçimlerinde Dersimli başkan adayı Kemal Kılıçdaroğlu'nu kazandırmak için oy verdiler. Bu sayede CHP İstanbul'da oy patlaması yaşadı. TBMM'nde demokratik açılımın tartışıldığı oturumda, kürsüden, çözüm için, 1937 Dersim katliamını örnek gösteren Onur Öymen'i alkışlayan Kemal Kılıçdaroğlu için milyonlarca Kürt ve Alevi vatandaşlar ne düşülmüştür acaba? Tarihini bilenler hiç de iyi düşünmedikleri kesin. Kısacada hatırlayalım. 72 yıl önce, bu gün olduğu gibi, dilleri kültürleri için mücadele eden Kürtlerin isyanlarını bastırmak amacı ile, başta önderleri Seyit Rıza olmak üzere on binlerce Kürt katledilmiştir. 80 yaşındaki Seyit Rıza'nın yaşını bir gün içerisinde küçültüp 7 arkadaş ile birlikte idam edilmiştir. Osmanlıdan beri süregelen, Dersimin özel Kürt statüsünden çıkarılma girişimlerine karşı direnen Kürt-Alevi insanlara yapılan bastırma girişimlerine; on binlerce insan öldürülüp, mezarları dahi kaybedildi. Evleri yakıldı - yıkıldı. Hayvanlarına el konuldu. Dil ve inançları yasaklandı. 10 yıl boyunca sürgün edilenlerin geri dönüşleri yasaklandı. “Laç” deresi cesetlerle doldu. Munzur günlerce kan kırmızı aktı. Silahlı öldürülemeyenler süngülerle öldürüldü. Geçmişte yaşanan acı olayların tekrar yaşanmasını istemiyorsanız, geçmişte yapılan yanlışları bilmek zorundasınız. Kitle katliamlarının nedenlerini bilmezseniz, buna sebep olan zihniyeti yok edemezsiniz. Tek dil, tek mezhep ve tek millet yaratma zorlamalarının yanlışlığını kavrayamazsanız barış ve acılar ebedi olur. Geçmişte yaşanan acıların hergün gündemde kalmasını istemiyorsanız, onu kurumsallaştırmazınız gerekir. Sivas katliamının gündemden düşmesi için Madımak'ın müze olması ile mümkündür. Dersim vb. olayları gündemden düşürmek için “anıt” larla, müzelerle ve tarihi doğru yazmakla mümkündür. Böylece gelecek nesiller aynı yanlışları tekrar etmez Kürtlere de kart-kurt deme yanlışına düşmezler. Geçmiş konuşmak, geleceğin barış projesinin temelini atmak. Umarım Onur Öymen böyle bir gelişmeye sebep olur ve yanlış bir işe yaramış olur. CHP'li Onur Öymen 1920'lerin merkez ordusu komutanı, Dersim katliamcısı Nurettin Paşaya pek özeniyor olmalı. Yada Koçgiri olayları nedeniyle on binlerce Alevi'yi katledip mallarına el koyan, Giresun 47. Alay komutanı Topal Osman'ın yaptıklarına mı özeniyor dersiniz? Bu isimler insanlık tarihinde yüzkarası isimlerdendir. Geçirdiğimiz 25 yıl Onur Öymen'lere şunu öğretemedimi acaba? Ağlayan yalnızca dersimin anası değil, tüm anaların ağladığı. CHP ve Onur Öymen'in bu ırkçı-Nazi anlayışı karşısında tarihini bilenler-hatırlayanlar bir kez daha statükocu partiye ve anlayışına nefret etmiş olmalıdır. Kan ve gözyaşı üzerine siyaset yapanlar elbet birgün susmak zorunda kalacaklardır. Bu gün insan haklarına saygılı, barış içinde yaşayan bir toplum oluşturulamamışsa, bunun nedeni, geçmişimizle, tarihimize yüzleşmekten kaçmamızdır. Her akılsız insan şunu söyler; tarihini bilmeyenler geleceğine ışık tutamaz-yön veremez. Bizim resmi tarihimiz ne yazık ki çarpıtılmıştır. Doğru tarih arşivlerde kalmıştır. Resmi ideolojiye karşı olan her yurttaş, işsiz kalmış, dışlanmış, sürgün edilmiş, işkence görmüş, idam edilmiş, katledilmiştir. Tarihimizle yüzleşmenin zamanı gelmiş geçmektedir. Doğru tarihi bilmedikçe ne kalıcı barış sağlanır, nede çağı yakalayabilecek kalkınma modelleri geliştirmek mümkün olabilir. Yalnızca, emperyal ülkelerin Pazar alanı ve kölesi olmaktan kurtulamaz. Baş ezen, katleden, asimile eden, sürgün eden, işkence eden, eli sopalı polis devleti yerine, halkına hizmet etmeyi düstur edinmiş demokratik devleti yaratmanın yolu, yaşanmış gerçek tarihi bilmekten geçer.

KONGRE İLANLARINIZ YAYINLANIR

Köy Derneklerinin ilçe derneklerinin kooperatiflerin odaların, meslek örgütlerinin kongre ilanları yayınlanır.

DİVRİĞİ GAZETESİ
Tel: 0212. 458 82 16 - 0212. 516 29 84

HİÇLİK MEYDANI

Hazırlayan
Esat KORKMAZ

Her Cumartesi : 23.30 -
Tekrarı: Pazar : 15.30

YOL TV'de

TEŞEKKÜR

Ailemizin büyüğü annem **Bağdat Erden'in** vefatından dolayı bizi yalnız bırakmayan, acımızı paylaşan, bizi telefonla arayan akrabalarım, dostlarım ve arkadaşlarıma sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

AYDINGÜN ERDEN

Sivas Divriği Kavaklısu (Armutak) Köyünden Dursun Erden'in eşi

BAĞDAT ERDEN

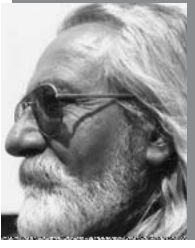
Doğumu:1-10-1940 Ölümü: 25-11-2009

ESAT KORKMAZ

esatkorkmaz@yahoo.com tr

İnanç-Akıl İlişkisi

Hakikat dünyaya söylenle gelmez; gözyaşının bedeli olarak hiçliğin karanlığından doğar.

Bugün tektarıncı dinler yükümlölüklerini yerine getirmek, çağdaş üretim koşullarında çalışan insanlar için taşınması olanaksız olmasa da çok zor bir duruma gelmiştir: Tam da bu nedenle tektarıncı dinler yükümlölükleri yalnız akıldan değil, insanların yaşamından da kovulmuştur. Ortodoks zeminde, akıl kuraldır, inanç ise kural dışına çıkmaktır. Bâtını zeminde hem akıl, hem de inanç kuraldır. Yine Ortodoks zeminde inancın özgüllüğü ile aklın evrenselliği uzlaşmaz bir çelişki oluşturduğundan her zaman ve her koşulda ikisi arasında bir çatışma kaçınılmazdır. Açılımın mantığı gereği inançtan akla atlayıp inancı akılla özdeş kılmak, inancı sulandırmak, inancın özelini ortadan kaldırmak anlamına gelir. Buna karşın Bâtını zeminde inanç, aklın sonucunun yüceltilmesi olarak algılandığından ikisi arasında bir çatışma yaşanmaz. Çatışma yaşanmadığı için de inançtan akla atlayıp akıl alanını genişletmek-inanç alanını daraltmak, inançla akıl özdeşleştirmek anlamına gelmez; tam tersine inancı aklın sonucuna bağlamak; inanca, aklın nesnel sınırlarını aşamayacağını anımsatmak anlamına gelir. (1) Ortodoks algı ölçü alındığında din, sonsuzluk bilincidir; açıkçası bir tarihsellik bilincidir. İnancın sonsuz özü ile beden-invarlığın sonlu özü arasındaki çelişki yaşamaya başladığında; sonlu öz, sonsuz öze ilişkin yargıda bulunmakta zorlanır, özüün engelleri bilincin engelleri durumuna gelir. Böylesi bir durumda inanca tam teslimiyet söz konusu olursa insan kendini, bedeninin bilincine teslim eder. Kendini teslim ettiği bilinç özünde bilinç değil içgüdüdür. Bâtını algı ölçü alındığında din, çevrim(devriye) bilincidir. Çevrim bilincinde sonlu bir şey yoktur, önsüzden(Hak'tan) sonsuza(Hakk'a) uzanan bir değişim-dönüşüm vardır.(2) İnsan değişen-dönüşen bütünü'n bir parçasıdır; parça bütünü'n bilincine sahiptir. Bu nedenle insan, bir engelle karşılaşmaksızın sonsuzluk bilincini taşıyabilir. Gizilgüç durumundaki nesnellik doğanın bütünü'nde vardır; ne var ki bunu bir bilinç ögesi olarak taşıyan yalnızca insandır. Bu nedenle insan kendini gizilgüç kılınmış doğa, yani gizil nesnel gerçeklik olarak görmesi gerekir. Demek ki insan, Brahmanist tasarımda olduğu gibi hem özel hem de nesnel gerçekliktir; özcesi Konuşan Tanrı'dır, yani Atman-Brahman'dır.(3)

Ortodoks algıda din, insanın insansal güçlerini insanın doğasından kovar; onları bağımsız özer durumuna taşır ve varlık ötesinde ikamet eden bir tanrıya bağlar: Bağlanır bağlanmaz insanın ruhu, kafası ve yüreği de varlık ötesine uçar; beden Yeryüzünde başboş dolaşır. Bâtını algıda Tanrı, varlık ötesinde değil varlığın içinde ikamet ettiğinden insanın insansal güçleri, insanın doğasından uzaklaşmaz. Ötesinde doğasından uzaklaşan güçler varsa onları da doğasına çağırır. İnsan nasıl düşünüyorsa, zihniyeti ne ise tanrısı da öyledir: İnsanın değeri ne kadersa tanrısının değeri de o kadardır, daha fazla değil. Tanrı bilinci insanın öz bilincidir, tanrının idraki insanın kendini idrak etmesidir. İnsanı tanrısından ve tanrısını da insandan dolayı teşhis edersen; her ikisi de birdir... Tanrı insanın açığa çıkmış iç dünyası, kesinkes kendisidir; din insanın gizli değerlerinin merasimle açığa vurulması, en içten gelen düşüncelerinin itirafı, sevgisinin gizlerini alenen ikrar etmesidir.... Din insanın ilk ve de dolayı öz bilincidir. Bu yüzden din her yerde, insanlık tarihinde olduğu gibi bireyin tarihinde de felsefeden önce gelir. İnsan özü'nü içinde bulmadan önce kendi dışına nakleder. Kendi özü önce başka bir öz olarak kendisi için nesne olur... Din,... insanın kendine ya da daha doğrusu kendi özüne karşı davranışdır ama kendi özüne karşı başka bir öz gibi davranmasıdır. Tanrısal öz insani özden ya da daha doğrusu insanın özünden başka bir şey değildir, bireysel yani gerçek, cisimsel insanın kısıtlılığından uzaklaştırılmış, nesnelleştirilmiş, yani insanın özünden farklı, başka bir öz olarak görülmüş ve tapılmış kendi özüdür; (4)

Anlatılanları nedeniyle Ortodoks inançta her ibadet uygulamasında insan, kendi özü'nü kendinden kovar, Bâtını inançta ise her ibadet uygulamasında insan, kendi doğasıyla sevir. Yüreğinin kapısını açık bırakır ki daha önce kovulanlar varsa girsinler diye.

(1) Feuerbach, Ludwig; Hristiyanlığın Özü(Ceviren: Oğuz Özügüllü); Say Yayınları; İstanbul- 2008; Birinci Baskıya Önsöz; Sayfa: 9-10); "Akıl kuraldır, inanç kural dışına çıkmaktır. Bu yüzden en iyi durumda bile ikisi arasında bir çatışma kaçınılmaz olur, zira inancın özgüllüğü ile aklın evrenselliği birbirini tamamen tutmaz, doyurmaz, tersine özgür akıldan geriye bir fazlalık kalır ki bu fazlalık kendi için, inancın temeline bağlı akılla çelişki içinde, en azından özel anlarda duyumsanır. Böylece inançla akıl arasındaki ayrım psikolojik bir olgu haline gelir. İnancın özü'nü, içindeki inançla evrensel aklın birbirine uydugu şey değil, inancın bu akıldan ayrılmasını sağlayan şey temellendirir. Özellikle inancın tuzu biberidir, bu yüzden içeriği yüzeysel olarak da çoktan özel, tarihsel bir zamana, özel bir yere, özel bir isme bağlanmıştır. İnancı akılla özdeşleştirmek, inancı sulandırmak, farkını yok etmek demektir..."

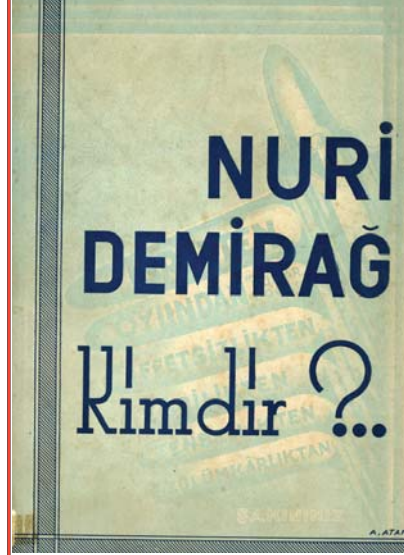
(2) Bâtınlilikte Hak, yokluktaki, hiçlikteki Mutlak Tanrının, güzelliğin görülmeye olan eğilimi sonucu dönüşüme uğramasıyla beliren ve kendi ayırımında olan simgesel gizil tanrı'dır. Bâtınlilikte varlıklar ya da insan, "devir" ya da "çevrim" adıyla anılan uzun bir yolculuğa çıkar. Işığın dönüşümleri biçiminde inanca taşınan, önce tanrısal kaynaktan uzaklaşma (kavs-i nüzul) daha sonra tanrısal kaynağa yükselme(kavs-i uruc) eğrilerinden oluşan bu yolculuk özgün şiirlere konu olur.

(3) Atman, Brahmanizmde, simgesel anlamda, özel gerçeklik olarak algılanan ruh ya da saf bilinç olarak algılanan insanın en yüksek bölümüdür. Eski Hint dini Brahmanizmde atman ruh ve brahman madde anlamındadır. Bu bağlamda atman, özel gerçekliği, brahman ise nesnel gerçekliği dile getirir..Brahman, Hint inanışında nesnel gerçekliğin kimliklendirilmesi biçiminde anlaşılan, tüm doğanın tanrısal ve maddesel niteliğini simgeleyen mutlak varlık; tüm evrenin simgesel ana ilkesi, temel kaynağı, ruhudur. Bilinçliğini tasarımıyan bir terimdir, buna karşın Atman ise bilinçsel benliği tasarımlar. Yani, bilinçten bağımsız olanı dile getiren Brahman nesnel gerçekliği (maddeyi), bilinçsel benliği tasarımıyan Atman özel gerçekliği(ruhu) simgeler. Brahmanizme göre, başlangıçta yalnızca brahman vardı; o her şeyi yarattı; o her yerde, önde, arkada, solda, yerde ve gökтейdi. Atman-Brahman, özel gerçeklik ile nesnel gerçekliğin toplamı olarak algılanan mutlak gerçeklikti.

(4) Feuerbach, Ludwig; Hristiyanlığın Özü(Ceviren: Oğuz Özügüllü); Say Yayınları; İstanbul- 2008; Sayfa:48-49)

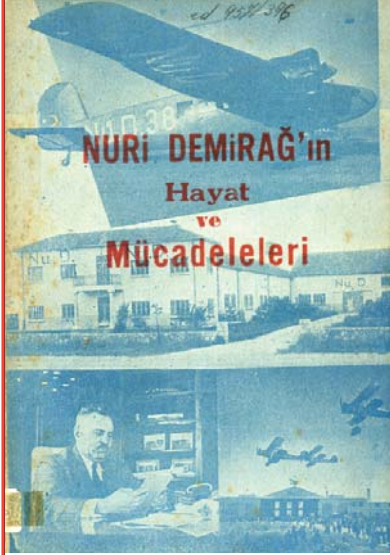
Türkiye'nin uçak mucidi:Nuri Demirağ

Bu sayımızda dört ayrı kitap tanıtacağız. Divriği'nin hemen hemen her köyünden, her mezrasından onlarca insanın şiir, hikaye, anı, araştırma ve roman çalışmaları var. Divriği Gazetesi'nin imkanları ölçüsünde her sayımızda elimize geçen kitapları tanıtmaya devam ediyoruz. Eğer sizlerinde böyle bir çalışması varsa, Divriği Gazetesi'ne ulaştırın tanıtalım.

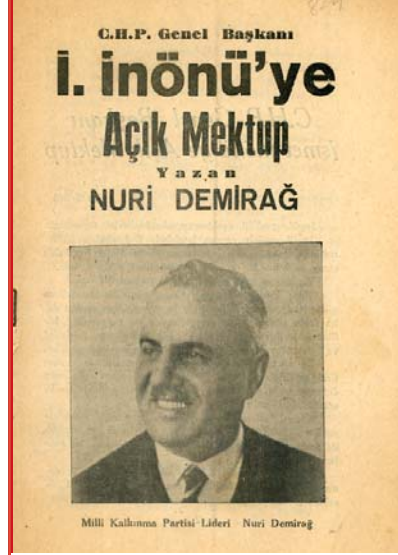
NURİ DEMİRAĞ KİMDİR

1936 senesi ortalarına doğru, artık Nuri Demirağ son kararını verir. Bu kararını tatbik için hazırlıklara girişmiştir. Bu büyük müteşbbis, her şeyden evvel on senelik bir program hazırlamıştı. Ve sonra, bu programın ilk maddesi olarak, Beşiktaş'ta Hayretin İskelesi'nde, Türk Tayyare Fabrikası'nın temelini teşkil eden bir bina kurmaya başlamıştı. Programa göre burası bir (Etüt atölyesi) olacak; asıl muazzam (Fabrika ve gök okulu) da bu işe çok elverişli olan Divriği'de kurulacaktı. Fiilen teşebbüse, 1936 senesi Eylül ayının 17' si günü geçilmişti. Oğün etüt atölyesinin ilk temel taşı konuldu. Buradaki inşaatı Divriği'deki büyük gök okulunun temel atılması takip etti. Yapılan programa nazaran atölyenin inşaatına dev adımlarıyla devam edilecekti. Tertip edilen iki ekip gece gündüz çalışarak, inşaatı en kısa zamanda yapacaklardı. Nitekim-(atölye) denildiği halde, koskoca bir fabrika mahiyeti arzeden bu bina, 1936 senesi Şubat ayının 10 uncu günü açılarak faaliyete geçti. Fakat, herkesin anlamak istediği bir şey vardı. 1932 senesinde, tayyarelerin ve tayyareciliğin kıymet ve ehemmiyetinden bahsederken: - Göklerin hakimi olmayan milletler, yerlerde sürünmeye, yerin dibinde çürümeye mahkumdur.

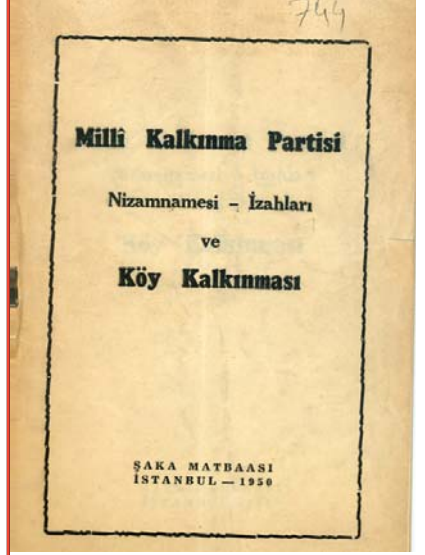
NURİ DEMİRAĞ'IN HAYATI

Devletçiliğin memleket müdafaası ve sinai kankındırmasındaki zarar ve engelleri üzerinde şimdilik iki küçük masal arzı ile ikifa edeceğim; 1. 1932 senesinde "göklerine hakim olamayan milletler yerlerde sürünmeye, yerin dibinde çürümeye mahkumdur" prensibi ortaya atılarak tayyare imali, personel yetiştirmesi üzerinde doğrudan doğruya harekete geçilmiş " şahısların muvaffakiyeti Hükümetin başına gaile açmak ihtimali olduğu için teşebbüslerinin baltalanması, köreltilmesi lazımdır" şeklinde gerilettirici büyükTürk Milletini maazallah istiklalden mahrum bırakmaya matuf sakim bir zihniyetle bu dava sabot edilmiş ve bugünkü mefluc hale gelmesine saik olmuştur. 1939-1940 senelerinde a zamanki Reisi Cumhura yazdığım iki arızanın burada okunmasını ve son defa 12 yıldan beri tayyare mektebi müsadesi almak yolunda layenkati devam eden müraacatların ne gibi müşkülatla karşılaşmış olduğunu nazarı itibarınıza arz için huzurunuzda okunmasına müsaadelerinizi rica ederim. Milli eğitim; askeri pilot ve personel yetiştirme mektebinin bir aynı olan teşebbüsü şahsi erbabının kurduğu tayyare mektebinin maruz kaldığı müşkülat, 30 seneden beri devam eden ve teşebbüsü şahsiyi öldüren zihniyetin henüz berdevam olduğunu göstermeye kafidir. Bu meselenin Maarif Vekili Celal Yardımcı'dan sorulmasını ve müsebbiplerinin cezalandırılmasını istiyorum.

İNÖNÜ'YE AÇIK MEKTUP

İstanbul'dan Üsküdar'a muazzam bir asma köprü yapılması lazım geldiğini gördüm. Hem bir tane değil, bir kaç tane olması lazımdır. İşte böylece 1931'de hazırlığa başladım. Uzun boylu muhaberele, etüdler yapıldı. Ahırkapı'dan, Doğançılara sekiz ayağı karada , 10 ayağı denizde ve 960 metresi karada 1600 metresi denizde olmak üzere 2560 metre uzunluğunda, 20.73 merte yükseklikte, 701 metresi asma üst tarafı demir köprünün projesi tamamlandı. Kumkapı'dan ayrılacak bir makasla tren de buraya gelecek, Doğançılar'dan Haydarpaşa'ya bağlanacaktır. Bu köprü sayesinde Avrupa ve Asya trenleri rahatça gidip gelebilecek, ayrıca tren hattının iki tarafında tramvaylara, kamyon, otomobil, otobüslere mahsus ayrı ayrı yollar bulunacak, köprünün iki tarafıda yayalara mahsus olacaktı. 1935'de Salih Bozok'la bu projeleri rahmetli Atatürk'e gönderdim. Pek beğenmiş Aferin Nuri demiş. Kalktık Ankara'ya gittik. Nafia vekili Ali Çetinkaya ile karşılaştık. Kestirdi attı, olmaz bu iş dedi. Ben, ortada olmayacak bir şey yoktur. İstanbul buna muhtaçtır. Ben yapamazsam evladıma bırakırım, o yapar amma, vasiyet edeceğim üstüne bu köprüden İnönü ü'de, Çetinkaya'da geçemez diye levha assın dedim. Zira o sırada başvekil İnönü idi. Çetinkaya'yı bu fikre sevkedinin de o olduğunu haber almıştım. Esasen Çetinkaya kendiliğinden, yani Başvekilin rey ve emri olmadan böyle bir şeye olamaz diye reddedemedi. İşte, günün birinde behemehal yapılacak olan bu köprü böylece geri bırakılmış oldu.

MKP. KÖY KALKINMASI

Yurdumuzda adetleri pek fazla ve dağınık bir halde olan köylerimizden birbirine yakın olanlar bir araya getirilerek bu planlara uygun köy adedi 18 bine indirilecektir. Partimiz bu imar planlarının kısa bir zamanda memleketin her tarafında tatbikatına geçmekten asla geri kalmayacaktır. Böylece köylerinde, şehirlerinde umran gören vatandaşların toprağına olan sevgi ve bağlılığı artacak, durmadan asla fütür getirmeden çalışanları ve mesut halde yaşmaları, çoğalmaları, gürbüzleşmeleri temin olunacaktır. Tevekkülün uyusukluğu yok edilecek ve her cepheden milli kalkınmamızı sağlamak maksadı ile ahlaki , içtimai , iktisadi, medeni, siyasi ve kültürel sahalarda millettimiz layık olduğu irfan, servet ve refaha kavuşturulacaktır. Muazzam imar planları karşısında görüş mesafesi kısa olanlar, körü körüne bunları istinafla karşılayacaklardır. Çünkü mahdut ve dar görüşlü bu zavallılar,görüş sahalarına aşan teşebbüsün muvaffak olacağını havsalarına bir türlü sığdıramayacaklar , teşebbüse ve müteşbbisine dil uzatmaktan da çekinmeyeceklerdir.

OKUYUCU MEKTUBU OKUYUCU MEKTUBU OKUYUCU MEKTUBU

Hasretimi ifade ederek başlayayım. Galiba çok insan ergenlik ve gençlik çağında aileden uzaklaşma ve daha geniş kesimlere açılma eğilimine giriyor. Orta yaşa varınca da, birikişyü tecrübeleri ile "köklere" dönme eğilimi gelişebiliyor. Doğup büyüdüğüm yerleri çok özleyorum, o toprağın ve o kültürün insanlarıyla aynı ortamlarda bulunmayı çok arıyorum. İşte Gazete'de sevdiğim nsnaları görünce içimden bunlar geçti. Şimdi de benden isteneni yani yetmişli yıllarla ilgili genel değerlendirmemi ve sürecin anısını yazmaya çalışayım.

Burada ayrıca Pir Sultan geleneğinden, İmam Hüseyin geleneğinden yetmişmiş gördüğüm insanlardan söz ediliyor. Bizi biz yapan en önemli değerlerimizden. "Dost elinden dolu içmiş deliyim/ Üstü kan köpüklü kan seliyim/ Ben bir yol oğluyum, yol sefilim/ Ben de bu yayladan Şah'a giderim " diyerek kendini yaman bir davaya adanmış insanlardan. Dost elinden bade içmiş de "deli" duruma gelmiş ve her türlü zorluğu ve göze alarak mücadelede atılmış insanlardan. "Üstü kan köpüklü meşe seli" gibi coşkuyla mücadele eden, "yol oğlu", yani dava adamını, "yol sefili", yani davanın alçak gönüllü militanı, devrimin sıra neferi insanlardan. Bu

dizelerdeki Şah'ın anlamı ise, kafamda, zalimlerin iktidarını yıkacak devrime denk düşüyor. Yani Pir Sultan Abdal'a ait o dizelerin devrimci ruh halinin belki de en üst biçimini ifade ettiğini sandım ve hala da öyle sanıyorum.

Alevi kültürü ile büyüyen bizler 1970'li yılların koşullarında o şiirleri, türküler ve anlatımları birbirimize yakın yorumluyorduk. Yani İmam Hüseyin'in ve Pir Sultan Abdal'ın vb. mücadelesi ile Denizlerin mücadelesini devrim ve sosyalizm davası ile birleştirmeye çok eğilimliydik. Alevi kökenli olmayan arkadaşların da aynı yoruma nasıl yatkin olduklarını hatırlıyorum. Mesela Ömer Yazgan; idam hükümlüsü iken arkadaşları adına yazdığı bir mektupta idama Pir Sultan Abdal'ın "Kadılar müftüler fetva yazarsa" diye başlayıp "Dönen dönsün ben denmezem yolumdan" biten dizesiyle gideceklerini belirtiyordu.

Hayat bize o kadar yer gezdirdi, gurbetleri yurt edindirdi, değişik dilleri ve şarkıları dinletti ve söyletti; gene de yukarıdaki dizeler ciğerimizin köşesinde ve yüreğimizin ta on ikisinde! Bu denli kalıcı ve çekici olmaları nereden? Niye aklımıza ve kalbimize öyle derin yer etmişler? Mesela; "kimseye güvenmeyeceksin", "Her koyun kendi bacağından asılır", "Gemisini kurtaran kaptağır" gibi "akıllıca" öğütler varken...!

Cevabım şu: İşte o "dost elinden bade içmiş deli" hallerin, yani kurulu düzenin aklıyla baktığımızda o akılsızlıkmiş görünen şeyin altında, insanı insan yapan temel duyguların ve özellikler var da ondan! Görüşümce Pir Sultanlar ve İmam Hüseyinler akıllarda ve gönüllerde bu yüzden öyle kalıyor.

Divriği'nin Sesi'nde Mahmut Yıldırım'ı ve Müslüm Çakıcı'yı

okuyunca da aklıma bunlar geldi.

Sosyalist fikirlere 1975 yılında kavuştum. Bu fikirlerle başarılı çalışma yapabildiğim dönem toplanan 3 yıl ya eder ya etmez. Sonrası çok zor ve acılı geçti. 1990 sonrası ise dünya çapındaki değişikliklerden sonra insanların biraz içi karardı. Ama şükür ki yürekte hala o sevdâ ateşi ve hala "akıllanmadık". Çünkü devrimcilikle biz insanlığımızın tadına varmıştık.

Evet dünya çok değişti. Gene de insanın en derindeki o sosyal yanının, yani o sosyalist özün değişeceğini hiç sanmıyorum. Bu toprağın asıl aranan ve özlenen insanının genesi İmam Hüseyin - Pir

Sultan - Deniz - Mahir - Ömer geleneğinin insanı olduğu görüşündeyim. Çünkü onlar insanın özünü, o sıcaklığın ve sevginin ifadeleri oldular.

Yetmişli yıllarda bulduğumuz devrimci düşünceler, o büyük ve heyecan verici özlem, Pir Sultan Abdal'ın yaşadığı söylenen döneme çok benzeyen günümüz koşullarında bile, bir çok insanın gönlüne düşebilebilir. İnsanın iyiyi ve doğruyu anlama yeteneğine, uzağına düştüğü insanlığına ulaşabileceğine olan inancımız sürüyor. Çirkefe batırılmış ülkemi; bu düşüncelerle ve "Gözleyi gözleyi gözüm dörd oldu// Alim ne yatarsın günlerin geldi!" dizeleri yüreğimde, umutla gözlüyorum.

Hamza YALÇIN

KONGRE İLANI

Sivas İli Divriği İlçesi Karasar Köyü Sosyal Yardımlaşma ve Kültür Derneği Olağan Genel Kurul Toplantısı

Derneğimizin Olağan Genel Kurul Toplantısı **Tuzlucaıyır MahallesiAbidin Aktaş Sokak No: 10 / 7 Mamak / Ankara** adresinde 10.01.2010 tarihinde saat 12.00 ile 17.00 saatleri arasında , Çoğunluk sağlanmadığı takdirde ikinci toplantı 17.01.2010 tarihinde aynı saatte ve adreste yapılacaktır. Gereğini bilgilerinize arz ederim.

Saygılarımla
Yönetim Kurulu Adına Başkan **Fedayi GENÇAY**

GÜNDEM

- 1- Açılış ve saygı duruşu
- 2- Divan Kurulunun seçimi
- 3- Yönetim ve Denetim Kurulu Faaliyet Raporunun okunması ve aklanması
- 4- Tüzük Değişikliği
- 5- Yıllık aidatların ve cenaze yardımının belirlenmesi
- 6-Yönetim ve Denetim Kurullarının asil ve yedek üyelerinin seçimi
- 7- Dilek ve temenniler
- 8- Kapanış

KÖY
DAĞARCIĞI

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlayacağız. Sizlerin de anlatmak istediğiniz fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlayalım. Ayrıca Yayınlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlayalım.

FIKRA

PAMUK GİBİ

Paşanın biri, tanıdığı bir Bektaşî ile konuşurken sorar :

-Baba, geçen gün bir kadınla gidiyordun, kimdi o?

-Hanımım olurlar efendim...

-Peki ama, pek pasaklı ve çirkin biriydi.Onun koynuna nasıl giriyorsun?

Buna fena halde bozulan Bektaşî, lafı yapıştırır :

-Pamuk gibi karının koynuna herkes girer. Marifet o pasaklı karının koynuna girmekte, paşam!

FIKRA

SENİN MELEĞİN

Softa, namazını bitirmiş, selam verirken, komşusu olan ve onu yaptığı kötülüklerden iyi tanıyan, Bektaşî yanına iyice sokulup, "Aleykümselam" demiş. Softanın canı fena halde sıkılmış:

-Be adam! Sen de nereden çıktın? Namazımı berbat ettin.

-Selam verdin, ben de aldım.

-Yahu ben sana değil, meleklerle selam verdim.

-Erenler, ben de meleğim.

-Ulan defol git şuradan!...Senden melek mi olur?

-Kızma birader!...Senin gibi Müslümanın benim gibi meleği olur...

GAZOCAĞI

Gazocağı'na bugünkü küçük tüp olarak kullandığımız aletin atası diyebiliriz. Sarı Tunç'tan yapılan Gazocağı adının çağrıştırdığı gibi gaz ile çalışır. Deposu yaklaşık olarak 1

litre gaz alır. Yan tarafında elle pompalanacak bir kol vardır. Ocağın üstünde yanmayı sağlayan bir düzenek vardır. Bu düzeneğe yarım çay bardağından daha az ıspırto konularak yanma sağlanır. ıspırto yanarken yan pompa hızlı hızlı pompalanır, düzeneğe gaz akışı sağlanır. Böylece gaz yanmaya başlar. Üzerindeki çay veya yemek de böylece pişer.

KARASABAN

Karasaban tarımda kullanılan bir alettir. Traktör gibi modern tarım araçları kullanılmadan önce ekilecek olan tarlalar kara sabanla sürülürdü. Ucu sivri demir ağacın üzerine geçirilir. Toprağı o demir yaparak ilerler. Böylece bütün bir tarlanın toprağı karıştırılır, ekime hazır hale gelir. Öküzlerin kuvveti kullanılan Karasaban'a bazı yerlerde at ve eşek de koşulur. Yoksulluğun yoğun olduğu bölgelerde ise Karasaban'a ineklerin koşulduğu görülür. Genel olarak İneklerin Karasaban koşulması günah olarak kabul edilir.

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Atlıyı atından indirmek: bir kimsenin, yolunda olan işini zorbalıkla bozmak

Basireti bağlanmak: doğru yolu görememek

Çul tutmaz: kazandığını harcayan bir şey sahibi olamayan

Düşünüp taşınmak: konuyu her yönüyle iyice düşünmek

El altında: istenildiği zaman kullanılmak üzere hazır

Fesat karıştırmak: insanları birbirine düşürecek işler yapmak

Gözü pek: korkusuz, atılgan,çekinceye aldırma

Hem kaçır hem kuyruğu dik tutar: yenildiğinde bile yenilmemiş gibi davranma

İçini dökmek: dardını anlatmak

Kan çıkmak: kan dökülmek, cinayet işlemek

Lök gibi oturmak: bütün ağırlığıyla ve yerini doldurarak oturmak.

Meteliğe kurşun atmak: hiç parası olmamak

Okkanın altına girmek: haksız yere ezilmek

Pir pak olmak: çok temiz olmak

Ata Sözleri

Ağaran baş, ağlayan göz gizlenmez

Boş çuval dik durmaz

Çok koşan çabuk yorulur.

Dost başa bakar,düşman ayağa

Fırsat her vakit ele geçmez

Gön yufka yerinde delinir

Harman döven öküzün ağzı bağlanmaz

Kaymağı seven, mandayı yanında taşır

Mum dibine ışıık vermez

Olmadık yılın yağmuru harman vakti yağar

Ölümü gören hastalığa razı olur

Padişahın bile arkasından kılıç sallarlar

Sanatı ustadan görmeyen öğrenmez

Toprağı işleyen, ekmeği dışlar

Yoldan kal,yoldaştan kalma.

Kelimeler

Ablak: Tombul,parlak

Bayaktan: Az önce

Çaygara: İrmak kenarındaki su gözesi

Dabaz: Alerji sonucu oluşan kaşıntı

Eğlen hele : Biraz beklermisin!

Ferik : Bir yaşındaki tavuk

Göze: Suyun topraktan çıktığı yer

Helke : Kova

Hayıf : Öç

İşlik : Gömlek

Kavurga : Kavrulmuş buğday

Masta : Çift sürerken öküzlere vurulan uzun sopa

Nat: Biçilen ekinlerin sırası

Pingel : Kümesteki tek yumurta

Soharaç : Kavrulmuş soğan

Şekil : Kurumuş söğüt ve kavak yaprağı

Tapıl: Küçük küçük toplanan yonca

Uğrun : Gizli gizli

Üleş: Hayvan ölüsü

Yazı: Düz engelsiz arazi, otlak

Zırzop : Delidolu

Yöresel yiyecek

Bişi

Hazırlanışı:

Ortası açılan hamura yağ ,yumurta, bir su bardağı süt, yarım su bardağı yoğurt,tuz ve karbonat eklenerek yoğurulur. Mayalanınca yumurta büyüklüğünde hamurlar alıp, oklavayla tabak büyüklüğünde açılır ve yağda ikiyüzü çevirilerek kızartılır.

KAPAMA

Hazırlanışı:

Mayalı hamur tuz,un ve su katılarak yoğurulur.İnce doğranmış kuru soğan,kıyma ve kırmızı biber ile yapılan soğaraça ezilmiş patatesler katılarak iç hazırlanır. Hamurdan yumaklar alınır, ince açılan ve arasına iç konularak kapatılır ve tereyeğında kızartılır. (Servet Akkiriş'ten derlenmiştir.)

Şefika Üçyıldız'dan derlenmiştir.

Divriği'de Mutfak Kültürü
Müjgan ÜÇER - Fatma PEKŞEN.

Yöresel Şiir

SONSUZA KADAR

Aşkın hep başımın tacı olacak
Ömrümün yettiği son güne kadar
Sen gönül yükümsün taşıyacağım
Gücümün yettiği son deme kadar

Yılları hesaba katmayacağım
Aşkından usanıp bıkmayacağım
Senden başkasına bakmayacağım
Gözümün gördüğü son güne kadar

Gönlüm aşk diyince hep seni bilecek
Karşında herzamna boyun eğecek
Bu seveda hep böyle devam edecek
Gücümün yettiği son güne kadar

Sevda KIRKAYAK
Göndüren Köyü

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) Mezarı Rusya'da bulunan ŞAİR Ran 2) Karikatürist Oğuz - Meydana getirilen yapıt 3)Su - Kuru olmayan, yaş- Kripton'un simgesi 4) Uzak - Duyuru 5) Kırpık boyası 6) Kural - Bir bağlaç 7) Bir ilimiz - Almanya'nın plakası 8) Kuzu sesi - Sevgilinin gece verdiği konser 9) Çevik - Bir seslenme ,hitap şekli - Mahkumun beklediği 10) Bir peynir türü - Boru sesi - Bir meyve 11) Bir gün adı - İlkel su taşıtı

Yukarıdan Aşağıya 1) "Vatan yahut Silistre"nin yazarı 2) Pop müzik sanatçısı Funda- Uçucu eter kokulu sıvı 3) Güney Afrika'nın plakası - Değerli bir taş - Namus 4) Soğuk ile sıcak arası - Türkiye'de bir sendikanın adı 5) Bir ağaç - Uzaklık ifade eder 6) Undan yapılan bir tatlı - Irak'ta bir kent adı 7) Bir peygamber - Sabahın erken saati 8) Güzel kokulu baharat,bitki-Süt veren bir hayvan 9) İngilizce'de bay - Küçük teknelerin içine dolan suyun boşaltılması için açılan delik - Duman karası 10) Geometrik bir şekil- Mutfak gereci 11) Göçebe bir kuş - Bir hayvan.

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Yunus Emre 2) Alamana - Laz 3) Vakur-Rekor 4) Ataman - Ra 5) Zar - Yaş- Eti 6) As - Al 7) Oktay - Elem 8) Pi - Lal- Akan 9) Lam - Ayn- Si 10) Tiran -Tas 11) Emanet - Hala
Yukarıdan Aşağıya1) Yavuz Top - Te 2) Ula - Kilim 3) Nakarat - Ara 4) Umut- Salman 5) Saray - Ya- Ne 6) En- Mat - La 7) Maraş - Yy 8) En -Alan 9) Elk - Elek- Ta 10) Aort - Masal 11) Azrail - Nisa

▶▶▶ **ATANER YILDIRIM ***
ataneryildirim@hotmail.com

Çağdaş Cumhuriyet ve değerlerimiz

Değerli okurlarım,yeniden birlikteyiz.Geçtiğimiz ay yoğun katliamları yaşadığımız bir ay oldu.Önce bir Ergenekon katliamı yaşadık.Niçin içeride olduğunu,tutuklandığını bilmeyen insanlar hala içeride ve bu haksız durum hala vicdanı olan herkesi üzmekte....Hukuk çağdaş değerlerimiz ve cumhuriyet sürmekte ve hukuksuz dinlemeler devam etmektedir.Korku imparatorluğu uluslar arası basında da yazılmaktadır...Bir açılım katliamı yaşamaktayız.Derinlemesine Türk -Kürt ayrışmasına neden olacak bir nifakın tohumları atılmakta....Kadrolaşma katliamı, adam kayırma katliamı,yolsuzluk, vurgun, talan katliamı alabildiğince devam etmekte...En son da bayramda hayvan katliamı yaşadık .Kuşkusuz bunların altında alabildiğince dini kullanan küreselleşme kültürü ve davranış kalıpları yatmaktadır.Bu anlayışla mücadele etmenin bir yolu da çağdaş özgürlükçü anlayışı ve onun değerlerini egemen kılmaktan geçer.Bildiğiniz gibi değer,bir ulusun sahip olduğu sosyal,kültürel ekonomik ve bilimsel değerlerini kapsayan maddi ve manevi öğelerin bütünüdür.Ve bizi değerler yönetmektedir.Bizim ortak değerlerimiz: Dürüstlük, yalan söylememe , başkasının hakkını yememe, kendisine emanet edilen sırları açıklamama, karşısındakinin güç durumundan faydalanmama, acısı olanın acısını paylaşma, yardımlaşma, dayanışma, sıkıntıların aşılmasında yardımcı olma, kimseye zarar vermemme, insanlara yararlı olma, kendisine emanet edilen insanlara, canlılara, mala ve paraya zarar vermemektir.Bunun kökeninde de güzel ahlak yatmaktadır.Aynı zamanda ahlak bir öğretiler;neyi öğrettiği temelinde yatan ideolojiye bağlıdır. Günümüzün ahlak değerleri,uluslar arası kapitalizmin küresel değerleridir.Bu değerler dünyayı tek pazar yapma amacı taşırlar.Bunlar; üstün olmayı ve bu üstünlüğü göstermeyi, üstün olma aracı olarak tüketim araçlarını kullanmayı, mal ve para üstünlüğüne sahip olmayı, yaşam kalitesini daha pahalı şeylere sahip olmayı, eğitimin amacının çok para kazanmak olduğunu, sadece kendini düşünmenin gerektiğini,m kendinden başkalarının önemli olmadığını, diğer insanların ancak kendine yararlı olduğu zaman önemli olduğu, para ve ün için her şeyin yapılacağını amaçlarlar.

Evrensel ahlak değerleri insanlığa şunları önermektedir: İnsanlar eşit haklarla, ancak eşit olmayan olanaklarla doğarlar.Insanları eşitsizliklere ve haksızlıklara karşı korumalıyız. İnsanlar içinde yaşadıkları topluma verebileceklerini vermeli, gereksinimleri ölçüsünde de almalıdır. İnsan emeğine dayalı olmayan kazançlar ahlaka aykırıdır.Insan, emeği ile hak ettiğini kazanmalıdır. Mülkiyete dayalı üstünlük duygusu, para ve mal üstünlüğüne dayalı hiyerarşi insanlığın evrensel ahlakına aykırıdır.Para ve mal sahip olmak için değil kullanmak içindir.Insanlar arasındaki eşitsizliğin nedeni, para mal-mülk olmamalıdır. İnsanlar metalaştırılmamalıdır.Kaliteli ve mutlu yaşam tüm insanların hakkıdır. Eğitimin amacı, insanın kişisel gelişimi, insanlık kültürünün birikiminin paylaşılması, insanlığa yararlı bilgi ve becerilerin kazanılması ve bunların insanlık yararına kullanılmasıdır. Sadece kendini düşünmek benciliktir.Insan sadece kendini değil, diğer insanları da düşünmelidir.Günümüzde bencilliğin adı bütün kurumlarıyla kapitalizm ve küresel değerlerdir.Insa lık yolculuğundaki başarımız ancak, küresel değerlerden, insanlığın evrensel değerlerine geçiş yapmakla mümkündür.Bunu da ancak ülkemizde Cumhuriyetin değerlerini ayakta tutmakla gerçekleştirebiliriz. Mücadelemiz emek ve cumhuriyet için olmalıdır. Ne mutlu bu mücadelede taraf olanlara.....

İlk adım atılıyor: Evlerin bedeli belirlendi

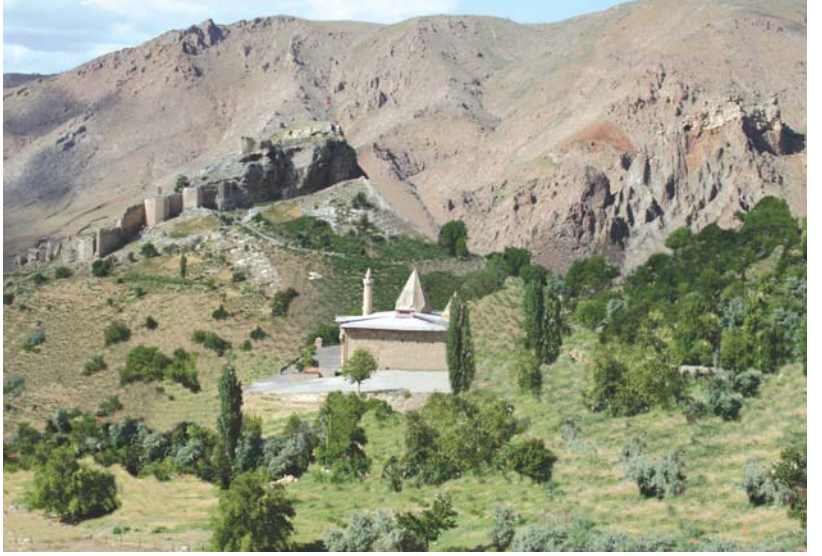
Adık adım yıkıma doğru yaklaşıldı. Divriği Ulucami'sini kurtarma ve turizme kazandırma projesi etrafında geliştirilen plan uygulanmaya sokuldu. Yıkılacak evlerin istimlak bedelleri belirlendi. İlk etapda kamulaştırılacak

Divriği Ulucami'sinin etrafındaki evlerin kamulaştırma bedelleri belirlendi. 8-9 ve 10 Aralık tarihlerinde üç gün boyunca evlerin parasal bedelleri belirlendi. Ev sahiplerinin %82'si ile anlaşma sağlanırken birçok ev sahibi anlaşmaya yanaşmadı, fiyat belirleme komisyonunun yanına bile gelmediler. Fiyat belirleme komisyonu tek katlı bahçeli evler için 100 bin lira, 2 katlı ve bahçeli evler için 200 bin lira, 3 katlı bahçeli evler için ise ortalama kamulaştırma bedeli 300 bin lira bedel belirlendi. Divriği Ulucami'sinin etrafındaki evlerin yıkılması artık an meselesi. Kamulaştırmada 1.Etap çalışmalarında %82 oranında

uzlaşma oldu. Ulucami ve Darüşşifasını kurtarma projesi kapsamında düşünülen, kamulaştırma kapsamında 52 adet mülkiyet sahibinden 40 uzlaşma 8 uzlaşmazlık ve 4 katılmama görüldü. Ev sahipleriyle İl Özel İdaresi yetkilileri görüşerek fiyat belirlemesi yaptılar. 52 mülkiyet sahibinden 40 mülkiyet sahibinin memnun ayrılması beklenen fiyatlarla yakın oranda kamulaştırma bedelinin verilmesi memnuniyetle karşılandı. Ulucamii ve Darüşşifası kamulaştırmasında uzlaşma sağlayanlar Sivas İl Özel İdaresi tarafından bütün iş ve işlemlerin sona ermesinden sonra mülkiyet sahiplerinin belirtmiş oldukları hesap numaralarına antlaşma miktarları en kısa

52 ev sahibinden 40'ı ile anlaşma sağlanırken, 8 ev sahibi ile anlaşma sağlanamadı. 4 ev sahibi ise fiyat belirleme toplantılarına katılmadı. Önümüzdeki günlerde yıkıma başlanması bekleniliyor.

sürede aktarılacağı belirtildi. Uzlaşmaya varılamayan ve uzlaşma toplantısına katılmayan mülkiyet sahipleri de mahkeme yolu ile haklarını arayacaklarını belirttiler. Divriği Ulu Camisi'nin etrafındaki evleri yıkılacak kişiler ise şunlar. Hasan Tiryaki, Mehmet Zeki Şengü, Seyit Savaş, Kemal Şavaş, Bektaş Özçelik, Yusuf Özçelik, İsmail Savaş, Karamahmut Zade ve müşterekleri, Vesile Arhıtlı ve müşterekleri, Dilber Özkaya, Hasan Erdinç ve müşterekleri, Ali Erdinç, Hüseyin Başbuğ ve Müşterekleri, Ömer Gürel, Durna Yurtseven, Nergiz Özdemir ve müşterekleri, Kakko Akdemir ve müşterekleri, Naci Ünsal, Aynur Arabacı, Turna İlçek ve müşterekleri, Zariye Akdemir ve müşterekleri,

Perhan Durmaz, Turna İlçek ve müşterekleri, Aziz Akdemir, Müzeyyen Tuncer ve müşterekleri, Mustafa Özkan, Ali Rıza Kaban, Ali Rıza Kaban, Cemal Solmaz, Cemal Solmaz, Kemal Çakmak ve müşterekleri, Kemal Çakmak, Halil Öztunç ve müşterekleri, Gürel ve müşterekleri, Ahmet Hamulu, Elif Karahan, Turna İlçek ve müşterekleri, Demir Mahmut Erdoğan, Mustafa Edip Ersoy ve müşterekleri, Hasan Güllüoğlu, Basri Yılmaz ve müşterekleri, Göley Arslan ve müşterekleri, Derviş Arslan, Mehmet Buzlu, Tahsin Yıldız ve müşterekleri, Tahsin Yıldız ve müşterekleri, Necati Tiryaki ve müşterekleri, Bekir Akyıldız, Necati Tiryaki ve müşterekleri, Ali Yılmaz,Tuba Göktürk ve Munzur Cılız.

KONGRE İLANI

Divriği Bahtiyar Köyü Sosyal Yardımlaşma Dayanışma ve Kültür Derneği Olağan Genel Kurul toplantısı

Derneğimizin 2. Olağan Genel Kurul Toplantısı **Tuzluca'yır Mahallesi 4. Sokak No: 5/8 Mamak / Ankara** adresinde 20. 12. 2009 Pazar günü saat 13.30'da , Çoğunluk sağlanamadığı takdirde ikinci toplantı 27.12.2009 tarihinde aynı saatte ve adreste yapılacaktır. Üyelerimize duyurulur. İrtibat Tel: 0535 556 56 28

GÜNDEM

- 1- Açılış ve yoklama
- 2- Başkanlık divanı seçimi
- 3- Saygı duruşu
- 4-Yönetim Kurulu Faaliyet Raporunun okunması
- 5- Yönetim Kurulunun ibrası
- 6-Tahmini bütçenin görüşülerek kabul edilmesi
- 7- Dilek ve temenniler
- 8- Yönetim, Denetim ve Onur Kurulu asil ve yedek üyelerinin seçimi
- 9- Kapanış

BAŞSAĞLIĞI

Gazetemizin Genel Müdürü **Sn. Özden UYGUN'un** dedesi

Hüseyin ÇILDİR vefat etmiştir. Ailesine ve sevenlerine sabır diliyoruz.
Divriği Gazetesi

TEŞEKKÜR

Açık kalp ameliyatım sırasında başarıyla görev yapan,
Prof.Dr. Kıd. Albay Mehmet Aslan'a Yüzüncü Yıl Hastanesi doktorlarına ve personeline,
beni bir an bile yalnız bırakmayan eşime, Divriği'li dostlarıma ve arkadaşlarıma, beni telefonla arayan herkese teşekkür ederim.

ŞAHİN KÜÇÜK

GEÇMİŞ OLSUN

Divriği Gazetesi'nin yazarı sevgili arkadaşımız **Şahin KÜÇÜK** zor bir kalp ameliyatı geçirdi. Kendisine ve ailesine geçmiş olsun dileklerimizi iletir acil şifalar dileriz.

Divriği Gazetesi yazarları ve çalışanları

*Sadık ÇELİK

sadik.celik@keyveni.com.tr

Domuz Gripi: H1N1

İlk kez Mart 2009'da Meksika'da ortaya çıkan domuz gripi salgını, etken virüsdeki genetik değişimin domuzda meydana gelmesi sebebiyle "domuz gripi" olarak adlandırılmaktadır. Hastalık ABD başta olmak üzere önce bölge ülkelerine daha sonra hızla tüm dünyaya yayıldı. 11 Haziran 2009'da Dünya Sağlık Örgütü virüsün 6. aşamaya geçtiğini ve "büyük salgın" olduğunu ilan etti. Domuz gripi ile ilgili tartışmalar devam ederken, virüsten çok domuz gribinin korkusu hızla yayılmaktadır. Bu sebeple gribin aşılarını üreten ilaç devlerine sağladığı kazancın salgının yarattığı korku dalgasından çok daha büyük olduğu fark edilmemektedir.

Uzmanlar en kötü senaryoya göre gribin dünya ekonomisine maliyetinin 4.4 trilyon dolar olacağını açıkladı. Salgına çare olarak 600 milyon doz aşı üreten ilaç şirketlerinin kazancının ise 10 milyar doları bulacağını belirttiler. Stern dergisinin verdiği bilgiye göre ilaç firmaları, milyarlarca Euro kazanacakları bu iş için büyük yatırımlar yaptılar. Oluşan korku ve panik dalgası öylesine etkili oldu ki ön gösterilen krize hazırlıksız yakalanmamak için bütün hükümetler ilaç firmalarının öngördüğü tüm tıbbi önlemleri göz önünde bulundurarak kitlesel sipariş yöneldi. Grip maskeleri, dezenfektanlar stoklandı, ilaçlar depolandı, aşilar ısmarlandı. İlaç ve kimya sanayi devleri artık siparişleri yetiştiremediklerini belirttiler. Sadece Alman hükümeti 50 milyon kutu "Pandemrix" ısmarladı. 50'den fazla ülkenin ısmarladığı miktar ise 291 milyon kutuyu buluyor. Domuz gribinin ne gibi sonuçlar doğuracağı, yapılan aşılardan uzun dönemdeki yan etkilerinin hangi hastalıkları tetikleyeceği, ölümcül sonuçlarla karşılaşarak karşılaşılmayacağı şüpheleri asıya temkinli yaklaşılmaya sebep oluyor. Ülkemizde 15 Ocak'tan sonra aşılardan etkisini yitireceği Aralık ayının ilk 15 gününün aşılama için çok önemli olduğu gibi son günlerde Sağlık Bakanlığı tarafından yapılan açıklamalar gösteriyor ki haftalardır sıcak tutulan gündem ilaç devlerini devleştirmeye, halkımızı korkutmaya ve endişelendirmeye devam edecek.

Uluslararası ilaç tedariklerine mahkum olmamak için Dünya Sağlık Örgütü tarafından geliştirilmiş ortak bir aşı kullanılabilir. Ya da Kazakistan örneğinde olduğu gibi ülkeler salgına karşı kendi aşılarını üretebilirler. Bilindiği gibi Kazakistan dünyaya ilaç ve aşı dağıtan dev isimlerle çalışmak yerine kendi aşısını üretmeyi tercih etti. Bu çalışma maliyeti azaltırken, aşıya karşı olan spekülasyonları da ortadan kaldırdı. Geçtiğimiz günlerde Türkiye'ye de aşı gönderen dünyanın ikinci büyük ilaç şirketi GlaxoSmithKline PLC, Kanada'da son parti 172 bin doz domuz gripi aşısını piyasadan çekme kararı aldı. ABD'li şirketin sözcüsü Gwenan White, Kanadalı sağlık görevlilerine bu aşığı kullanmamaları gerektiğini ileterek, aşının ölümcül alerjileri tetikleyebileceği endişesiyle uyarıda bulundu. Bu ve benzeri nedenler ülkelerin dışarıdan aşı ithal etmemeleri gerektiğini gösteriyor.

Ülkemizde her ne gerekçeyle olursa olsun ilaç reklamı yapmak yasakken insanların bilinçlendirme adı altında onları korkutup korkuları üzerinden kazanç elde ediliyor olması, sağlığın pazarlanması değil midir? Hastaları ticari bir mal gibi görenler direkt ilaçların değil ama bu anlayışla hastalıkların reklamını yapıyorlar. Bundan önce kuş gripi şimdi ise domuz gripi gündemde, hatırlarsanız geçtiğimiz yıl da basında lenfoma reklamları yapılmış, kilo kaybeden, terleyen, uyku problemi çekenler korkuyla hastanelere koşmuşlardı. Evet, ülkemizde ilaç reklamı yapılmıyor ancak hastalıkların reklamları oldukça revaçta. Daha şimdiden 2010 kış sezonu virüsünün sipariş edildiği haberlerini duyar gibiyiz. Bu öyle büyük bir sektör ki uluslararası ilaç tedarikçileri pazarlarını genişletebilmek adına insanların hayatı korkularını kullanmaktan çekinmiyorlar hatta virüsleri kendi laboratuvarlarında ürettikleri söylentileri bize artık şehir efsaneleri gibi geliyor. Tüm bu yaşananların sonucunda halkın kafasının karışması çok doğal, biz tabii ki konunun uzmanı değiliz domuz gripi öldürür aşı yaptırın ya da bir şey olmaz yaptırmanın diyebilecek yetkimiz yok. Ancak halkın korkuları, endişeleri, çekinceleri üzerinden para kazanılması, onları birer ticari mal olarak görenler için bir şeyler yapılması gerektiğine inanıyoruz. Sağlığımızı tehdit eden salgınlara karşı korkularımız elbet ki var ancak biz sağlığımız ile ilgili duyduğumuz endişeleri kullananlardan daha çok korkuyoruz.

Birarada yaşamın güzelliklerini yaşıyoruz

Köy Derneklerini tanıtmayı sürdürüyoruz. Bu sayıda Divriği Gökçecharlan (Keklikpınar, Omeran) Köyü Derneği Başkanı Mehmet

Zaman ile dernek faaliyetlerini konuştuk. Gökçecharman Köyü Derneği Ankara Tuzluca'yır'da faaliyet gösteriyor.

» Gökçecharman Köyünü biraz tanıttırınız? Nasıl kurulmuş, ne zaman kurulmuş? Evliyatı nedir?Çevresinde hangi köyler var? Divriği'ye uzaklığı ne kadardır? Köyümüz Gökçecharman, Ömeranlı Köyü ve Keklikpınar Mezrasından oluşmuştur. Geniş yaylalara sahip bir köydür. Ömeranlı ve Keklikpınar Mezrası, 1933 yılında Kangal ilçesi Yellice Nahiyesine bağlanarak, 2 Haziran 1953 tarihli 26041 sayılı 3 kararnamayla köye dönüştürülmüştür. Köyümüz, 1952 yılında Divriği'ye bağlanmış, kuruluş tarihi ise tam olarak bilinmemektedir. Köyümüze ilk yerleşim, nüfus hane listelerindeki araştırmalara göre 1285 yıllarına dayanmaktadır.

Önceki yıllarda Elazığ, sonrasında Tunceli ili; Çemişgezek İlçesinden göç ederek Karakuz (Avşarcık), Hıdırlık, Höbek, Tekke ve İğdeli köylerine yerleşmişlerdir. Sonradan da bir kısmı Keklikpınar'a ve Omeran'a yerleşmişlerdir. Söz konusu köylerimizin birer Ermeni köyleri olabileceğini, Büyükkilise Kolu ve Küçükkilise Kolu isimli arazilerden anlamaktayız. Kiliselerin yerleri halen yıkık şekilde durmaktadır. Köyümüz Divriği'ye 44 km uzaklıktadır Gökçecharman Köyü Keklikpınar Mezrası'na, ilk defa 1965 yılında ilköğretim okulu açılmış ve 1988 yılında da öğrenci sayısı yetersizliği nedeniyle kapatılmıştır. Köyümüzde okuma yazma oranı o kadar yüksektir ki; doktor, öğretmen, mühendis, mail müşavir vs bulunmaktadır

Köyümüzde adak yerleri olarak; Deynekli Baba (Deynekli havuzu) ve Dorey bulunmaktadır. Deynekli Baba 10-15 merdivenden oluşur ve içinde bir kişi girebilecek genişlikte bir havuzu vardır. Adaklar burada kesilir ve suyunun şifalı olduğu söylenir. Sütleri olması için, bu sudan hamile kadınlara içirilirdi. Hazine avcıları tarafından, 1900 yıllarında yıkıldığı söylenmektedir. Dorey, kürte ağaç demektir; diğer adı ise Ardıc Baba'dır. Cuma günleri kendiliğinden alev çıktığı söylenmektedir. Komşu köylerimiz, Yanlızsöğüt, İnallı, Güvenkaya (Tekke, Avşar), Çartlı Mehliköyü, Kürtbeyaz (Soğucak), Dişbudak, Güneş İstasyonu sınır komşularımızdır.

» Gökçecharman, bir mezra ve bir de köy olarak varlığını sürdürüyor, Köyünüzün eski adı neydi? Köyünüzün eski adının değiştirilmesini siz mi istediniz? Köyünüzün isim değişikliği nasıl oldu?

Rivayetlere göre, köyümüzün eski adı Taylu, daha sonrada Omeran olarak bilinmektedir. Omeran köyü,

Keklikpınar Mezrasının; eski ismi Kuzveran ve Kuzköy olduğu söylenmektedir. Her iki köyün adı Gökçecharman olarak değiştirilmiştir. 1960 yıllarına kadar Omeran ve Keklikpınar olarak kullanılıyordu. Köylülerimiz tarafından köyün isminin değiştirilmesi konusunda herhangi bir öneri yada istek olduğu bilinmemektedir.

» Bildiğimiz kadarıyla, köyünüzde Aleviler ve Sünniler birarada kalıyor. Bunu biraz anlatır mısınız? Birarada yaşamın havası nasıl? Gökçecharman Köyü, alevi ve sunilerin bir arada yaşadığı örnek alınacak bir yapıya sahiptir. Bugüne kadar hiçbir ayrımcılık olmamıştır. Yaşamlarını bu güne kadar imece şeklinde sürdürmüşlerdir. Birbirlerine hısım, akraba, kirve olmuşlar; herkes inancını özgürce yaşamış ve halen sıcak ilişkiler sürmektedir.

» Neden dernek kurmaya gerek duydunuz? Amacımız sosyal ya da ekonomik nedenlerle doğdukları yerleri bırakıp kentlere yerleşmek zorunda kalan ve kentsel yaşamın beraberinde getirdiği kültürel yozlaşmaya maruz kalmış, iletişimi kopmuş insanlarımızı bir araya getirmek ve yeni nesle kültür ve geleneklerimizi aktarmaktır. » Derneğinizi biraz konuşalım isterseniz? Köy derneğiniz nasıl ve ne zaman kuruldu? İnsanlarımızı bir çatı altında toplama

ve örgütlü hale getirme gereği bulunduğunu düşündüğümden dolayı köylülerimizle görüşmeye ve böyle bir yapının gerekli olduğunu anlatma gereği duydum.Köylülerimizden de bu yönde olumlu yanıtlar almam neticesinde 7 kurucu üye ile derneğimizi 19 Mart 1994 tarihinde Ankara'da Divriği Gökçecharman Keklikpınar Köyü Kültür ve Dayanışma Derneğini kurduk. Şuan 87 üyemiz mevcuttur.

» Neler yapıyorsunuz dernekte? Derneğimiz amacına uygun sosyal ve kültürel faaliyetler yapmaktadır.Örneğin : Aşure günleri, geziler,piknikler,sportif faaliyetler,dernek üyelerimizi bir araya getirmek ve kaynaşmayı gerçekleştirmek amaçlı geceler ve köyümüzle ilgili tapu kadastro hizmetleri ile ilgili çalışmalar yapıldı.Ayrıca köy yollarının ulaşımaya uygun hale getirilmesi için çalışmalar yapılmıştır.

» Genel olarak Gökçecharman Köyünün nüfusu kaç kişi? Bir tahmin varmı bu konuda? Divriği nüfus kütüğüne kayıtlı 964 erkek, 1308 kadın olmak üzere toplam 2272 köylümüz bulunmaktadır. 1970 li yıllarda bir çok civar köyler de olduğu gibi köyümüzden de göç eden köylülerimiz olmuştur. Divriği'de 60 hane , Ankara da 40, İstanbul 'da 45 , İzmir'de 8 , Aydın'da 8, Muğla Fethiye'de 5 , İzmit de 4, Yalova'da 2, Bursa'da 2, Adapazarı'nda 6 , Sivas'ta 10, Çanakkale de'1, Almanya'da 2 ,

Avusturya'da 1 hane olmak üzere yurt içine ve yurt dışına dağılmış bir çok köylümüz bulunmaktadır. Ayrıca , Kayseri'nin Özvatan, Karaözü, Sanoğlan ve Küpeli ilçelerinde de köylülerimizin bulunduğu tespit edilmiştir.

» Köylülerinizden neler bekliyorsunuz? Üyeleriniz beklentilerinize cevap veriyor mu? Beklentilerimiz arasında, köylülerimiz arasındaki dayanışmayı, birlikteliği sağlamak; sevgi, saygı bağını oluşturma, toplumsal dokumuzdaki zedelenmeyi en aza indirmek ve hak ettiği düzeye çıkarmak, ileriye yönelik projeler üretmek ve birlikte yaşama kültürünü hayata geçirmek yer almaktadır. Tüm köylülerimizin derneğe üye olmalarını; özellikle gençlerin bizlere sahip çıkmalarını, örgütlülüğün aileden başlar anlayışını kuşaklar arası yaymayı amaçlamaktayız ve üyelerimizden de bu beklentilere kısmen de olsa olumlu yönde karşılık bulmaktayız.

» Geçtiğimiz günlerde Ankara'da çok kalabalık ve çok güzel bir Dostluk ve Dayanışma Gecesi düzenlediniz. Umdüğunuz gibi geçtim bu gece? Neler bekliyordunuz?

Evet, umduğumuz gibi 225 kişinin ağırlandığı; Gökçecharman'lılara yakışan, seviyeli, coşkulu bir geceydi. Böyle bir geceyi yaşamış ve yaşatmış olmaktan dolayı çok mutluyuz. Bu geceyi düzenlemekteki amacımız üyelerimiz arasındaki dayanışmayı güçlendirmek,kaynaşmayı sağlamak ve derneğimizin faaliyetlerini sürdürebilmesi için gerekli maddi desteğin kısmen de olsa sağlanmasıydı.Ve bu amaçla düzenlenen gecenin başarıya ulaştığını memnuniyetle belirtmek isterim.

» Son olarak neler söylemek isterseniz? Bizim soramadığımız ama sizin Gökçecharmanlılara söylemek istediğiniz birşey varmı?

Gökçe harman köylüleri bir bütündür .Köylülerimi seviyorum birlikte kurduğumuz bu derneğe güç vermelerini bekliyoruz. Ve bu derneği ileriye taşımak adına gençlerin derneğimize sahip çıkmalarını ve dernek yönetiminde aktif görev almalarını rica ediyorum. Ayrıca derneğin kurucularına,yönetim kurulu üyelerine ve ayrıca İstanbul'dan katılımlarıyla bizleri onurlandıran dernek başkanları ve üyelerime bizleri onurlandıran Divriği Gazetesi sahibi ve muhabiri, İzmir'den , İzmit'ten ,Bursa'dan gelen köylülerime ,Ankara'da ki dostlarımız ve köylülerimizle ayrıca Çankaya Belediye Başkanı ve yardımcısı İl Meclis Üyesi Varol Tatlı'ya Mamak İlçe Başkanı ve üyelerine teşekkür ederim bugüne kadar katkı sunan tüm köylülerime teşekkür ederim.

EZGİ KÜLTÜR SANAT MERKEZİ

“Sazda, sözde, özde, halkoyunları figürlerinde EZGİ KÜLTÜR ve SANAT MERKEZİ'nde birlikte olalım.”

Kurs kayıtlarımız başlamıştır

- Bağlama
- Gitar
- Keman
- Ud
- Nefesli çalgılar
- Şan
- Bale
- Halk dansları
- Tiyatro(drama)
- Resim
- Satranç

öğretmek sizleri sevda bahçelerine götürüyor.

www.ezgikulturvesanat.com

İRTİBAT TELEFONLARI:

TEL.: (0212) 642 57 58 - GSM: 0532) 435 49 19

ADRES : Mustafa Kemalpaşa Cad. Hüdaverdi Sok.

No: 4 Huzur Apt. Soğanlı

Bahçelievler / İSTANBUL

ezgisaz@hotmail.com - ezgi@kulturvesanat.com

Dayanışma gecesinde halaylar çekildi

Gökçecharman Köyü Derneği'nin düzenlediği Dostluk ve Dayanışma yemeği Ankara Vedat Dalokay Kokteyl Salonu'nda yapıldı. 5 Aralık tarihinde yapılan gecenin sunuculuğunu Cemal Özgür Taşkıran ve Nuray Zaman yaptı. Gece kalabalık ve coşkulu başladı. İlerleyen saatlerde ise ortam daha güzel bir halde sürdü. Geceye Çankaya Belediye Başkan Yardımcısı Ali Ulusoy, Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı

Muharrem Höbek, Yönetim Kurulu üyeleri Veli Türk, Işık Aygün, Hasan Karabaş, Meliha Kocaoğlu, Erdoğan Doğan, İstanbul Divriği Kültür Derneği önceki Genel Başkanı Rıza Gürnlü, ve Divriği Kültür Derneği eski yöneticilerinden Şinasi Doğan, Sait Kılıç, Erol Yıldızhan, Çetin Aygün, Niyazi Cılga, Hüseyin Erdoğan'ı, Divriği Gazetesi Sahibi Yahya Kemal Bayar, Ankara Temsilcisi Fatma Akay, CHP Mamak İlçe Başkanı Bektaş Bektaş ve

Yönetim Kurulu'nu, Ankara İl Genel Meclis Üyeleri Varol Tatlı, Rıza Koçyiğit ve Metin Şahin, Mamak Belediyesi Meclis Üyesi Mustafa Yıldız, Ankara Divriği Kültür Derneği eski Başkanı Ali Yılmaz, Avşarcık Köy Derneği Başkanı Kaya Yerlikaya, Uluçayır (Vazırdan) Köyü Dernek Başkanı Müslüm Güzel, Çobandurağı Köyü Başkanı Cengiz Çalış, Çağdaş Kadın ve Gençlik Vakfı'ndan Satı Han geceye katıldılar. Gecede Pirsultan Abdal

Derneği Mamak Şubesi'nin Semah Ekibi de bir semah gösterisi sundu. Gecede Gökçecharman Köyü ile ilgili bir de slayt gösterisi izletildi. Dernek Başkanı Mehmet Zaman'ın kısa bir konuşma yaptı. Zaman gecenin geliriyle derneğe bir mülk almayı planladıklarını söyledi. Futbol Turnuvası'na katılan gençler de geceye katıldılar. Nuray Zaman, Kemancı Hikmet, Ahmet Mercan gecede türküler söyleyerek katılımcılara keyifli anlar yaşattılar.

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Teşkilatı Mahsusa ve Topal Osman

Erzincan Milletvekili Emin Bey TBMM'nin Koçgiri Hadisesine ilişkin yapmış olduğu gizli görüşmelerinde ; "...kendi din kardeşlerine bunu yapanlar ,Hristiyanlara neler yapmaz diyeceklerdir.(Nurettin Paşa)"Çember altına aldım." diyor ve tuttuğunu öldürmeye ,ırzlara geçmeye ,namuslara taarruz etmeye kalkıyor.Rica ederim hanginiz böyle bir fecayi karşısında sabredebilirsiniz?Buna üç yaşındaki çocuklar bile tahammül edemez..."

Erzincan Milletvekili Fevzi Efendi ise ;"Bu muamelat Cengizlerde Ermenilerde Yunaniler'de olmuş idi...İşte Ümraniye'den Dersim dahi müteessir olmuştur.

Köşe yazarımız tarafından "yurtsever" ilan edilen Koçgiri isyanını kanlı bir şekilde bastırılmasında çeteleri ile görev alan Topal Osman ; **Dersim'de Ovack Kürtleri baş kaldırınca bunların üzerine yürüdük.Derhal vaziyeti anladılar ve Koçgiri isyanının uğradığı akıbetten kurtulmak için Erzincan Hükümetine dehalet ettiler.**

Dr.Rıza Nur Topal Osman için; " Zavallı Ağa şu vatan üç ,dört yıldır bence büyük hizmetler etmiş ,kellesi koltuğunda çalışmıştır.Çok ve müthiş hunhar idi.Ama kestiği adamlar da yani Rumlar da Samsun havalisinde Türkleri müthiş katliam etmişlerdi.Hem pek Türkçü ,vatansever,gayretli ve Müslüman idi....zavallı ümmi ve cahil idi, fakat akılselimi galip bir adamdı.Derdi ki: Ben çok iş ettim.Ben kurtulur muyum sanırsınız?Vatan hizmet ettim.Ama bir gün beni harcarlar..."

Topal Osman Teşkilat-ı Mahsusa'nın Doğu cephesindeki faaliyetlerin de aktif görev almış bu vesile ile ilk çetesi Birinci Dünya savaşında üç yüz ya da dört yüz kişiden oluşturduğu tahmin edilmektedir. Bu çete üyelerinin yaşlarını ise 16 ile 17 yaşlarında oldukları belirtilmektedir.

İttihat ve Terakki üyesi Topal Osman çetelerinin sayısını 800 çıkartarak Teşkilat-ı Mahsusa alayına gönüllü olarak katılmış Batum'a giderek Ruslara karşı savaşmıştır. Ancak hemen sonra Rusya'ya Rumların kaçmasını sağladığı gerekçesiyle Fevzi Çakmak'ın emriyle sekiz ay Su şehrinde göz altında tutulmuştur.

Kısa bir zaman sonra da 1916 yılında Sivas Divan-ı harbinde muhakeme edilen Topal Osman uzun dönem gözetim altında alınmıştır. Halkların ortak savası Ulusal Kurtuluş Mücadelesi devam ederken otoritenin ve hükümetin zayıflığından yararlanan "Osman Ağa" yeniden çetesinin başına geçer. Astığı astık kestiği kestiktir.

Giresun ilindeki hiçbir hükümet yetkilisi ,görevini yapamaz . Mustafa Suphi ve yoldaşlarının öldürülmesini sağlayan Yahya Kahya'yı öldürmekle sorumlu tutulmuş ise de Ankara da Papazın başında Topal Osman'ı öldüren General İsmail Hakkı Tekçe Üsteğmen iken iki fedai ile kendisinin Yahya Kahya'yı öldürdüğünü daha sonra açıklamıştır. Koçgiri isyanının katliamla sonuçlanmasından , sorumlu tutulan Nurettin Paşa'ya 3 kasım 1921 yılında "Ümraniye isyanında halk teslim olacak iken Topal Osman'a milleti kırdırmak...Rum sevkı sırasında yağmacılık yapmak v.s" konularında yargılanacağı bildirildiğinde; Nurettin Paşa: "Ümraniye ve Koçgiri hadiselerinde kullanılan Osman Ağa'yı ordu davet etmiş değildir...Osman Ağa çok hizmet etti..."diyerek "yurtseverin" hizmetlerindeki gönüllülüğünü vurgulamıştır.

Giresun Reji Müdürü Nakiyüddün Efendi 15 ocak 1922 yılında Mustafa Kemal'e yazdığı bir mektupta; "Osman Ağanın tamamen cahil olduğu eskiden bir hiç iken Balkan Harbinde bir ayasının din ve Millet uğrunda sakat kalması nedeniyle ,memleketin ileri gelenlerinden gördüğü iltifat ve inayetlerden başlayarak kahvecilik,balıkçılık vs ile kısa sürede milyoner olduğunu ,orduya buğday satımına karıştığı, Rumlarla işbirliği yaptığını ,Rumlardan kalan malları akrabalarına ve kendisine taksim ettiğini ve bu olumsuz duruma hükümetçe müdahale edilmesini" talep etmiştir.

Yine. Nakiyüddün Efendi ;

"Hakkı Efendi ile Osman Ağanın Koçgiri ganimeti olarak 60 bin lira değerindeki koyun ve öküzü Giresun'a getirdiğini"mektubunda belirtir....Okuyucu dostlarımı fazla yormamak adına kısa kesiyorum. "Osman Ağa'nın" Ankara'daki son bulan yaşamı(öldürülüşünü tasvip etmesem de) ve sonu tarihin tekrerründen ibaret olduğunu göstermiştir. Çatlılar için de Yurtsever diyenler oldu.

Nazımlar içinde.

Bu ayımda biz Nazım'ların yanındayız.

ÖZEN GIDA MADDELERİ

AŞURE MALZEMENİZ DERNEĞİNİZE VE EVİNİZE TESLİM

Tüm kuruyemiş ve kuru meyve çeşitleriyle hemşerilerimizin hizmetindeyiz...

BİR TELEFONLA AŞURE MALZEMENİZ ELİNİZDE

Adres: İhlamurkuyu Mahallesi
Petrolyolu Caddesi No: 29
Ümraniye/ İSTANBUL
Tel.: (0216) 612 88 20
Fax: (0216) 612 88 21

Köy Derneklerinde Kurban Bayramı

Kurban Bayramı Köy Derneklerinde hasret gidermeye dönüştü. Ankara ve İstanbul'da faaliyet gösteren Divriği'ye bağlı köy dernekleri kurban

Bayramı boyunca doldu taşı. Kurbanlar kesildi pilavlar yendi. Yaşlılar, gençler ve çocuklar biraraya gelmenin mutluluğunu yaşadılar.

Köy Dernekleri Kurban Bayramını üyeleriyle buluşarak birarada geçirdiler. Ankara'da faaliyet gösteren Divriği'ye bağlı dernekler bayramın ikinci ve üçüncü günleri dernek merkezlerinde buluşarak bayramlaştılar. Yoğunluklu olarak Mamak ve Tuzluca'yır bölgelerinde bulunan Divriği'ye bağlı Höbek, Yalnızsöğüt, Göndüren, Bahtiyar, Dikmeçay,(Eşge), Uluçayır (Vartan), Vazıldan, Üruk Köyü Dernekleri başta olmak üzere pek çok köy buluşarak bayram kutlamaları düzenlediler. Bu derneklerde kurbanlar da kesilerek yemekler yendi, sohbetler edildi.

Çobandurağı Köyü gençleri Ankara'da buluştular

Çobandurağı (Kürtnarlı) Köyü Derneği Ankara'da bulunan gençlerini biraraya getirerek tanışma ve sohbet gezesi düzenledi. Dernek Başkanı Cengiz Çalış'ın organize ettiği geceye çok

sayıda genç katıldı. Cengiz Çalış gençlerin biraraya gelerek tanışmalarını önemsediklerini söyledi. Çalış İstanbul'da da köylüleriyle biraraya gelmeyi planladıklarını söyledi.

Çobandurağı Köyü Derneği gençlerini buluşturdu. Ankara Hukukçular Derneği Lokali'nde yapılan geceye 70 kişi katıldı. Mutlu Aktaş ve Kazım Ozan Çalış'ın sazı ve sözü eşliğinde gerçekleştirilen şölenle Çobandurağı köylüleri, yeni nesil

gençliğini bir araya getirip, kaynaştırıp ve büyük şehirlerde ki gençlerin birbirlerinden kopmalarını engellemek amacı ile bu şenliği yaptı. Aynı amaçla İstanbul, Divriği ve köye bağlı mezralarda ki (krikler, zeynikler ve çaltı)'lı geçlerin de bir araya

getirilmesi düşünüldü. Gecede yeni nesil gençlerle eski kuşakların tanışması kaynaşması gündeme geldi. Şehir hayatının yerel kültürleri yok ettiği, bireyselleştirdiği konuların konuşulduğu gece türkülerle halaylarla sürdü.. Dernek başkanı

Cengiz Çalış dernek faaliyetlerini önemsemenin gerekliliklerini kaydederek, gençlerden derneğe sahip çıkarak yeni kuşaklara kültürel sorumlulukların düştüğünü söyledi. Cengiz Çalış önümüzdeki günlerde İstanbul'da da bir gece yapacaklarını söyledi.

Çobandurağı (Kürtnarlı) Köyü Derneği'nin Ankara Hukukçular Lokeli'nde yaptığı dayanışma yemeği

İstanbul'da bulunan Divriği Köy Dernekleri Bayramda buluştu

Kurban Bayramının ikinci ve üçüncü günlerinde Köy Dernekleri üyeleriyle ve yöneticileri birarada bayramlaştılar

İstanbul'da faaliyet yürüten Divriği'nin Köy Dernekleri Kurban Bayramı boyunca derneklerinde üyeleriyle buluşup bayramlaştılar. İstanbul'un büyüklüğü ve dağınıklığı gözönünde bulundurularak çok sık biraraya gelemeyen Divriğililer bayram fırsatını kaçırmayarak akrabalarıyla ve köylüleriyle buluştular. Pingin, Şahna,

Yusuşeyh ve Püdge köyü dernekleri dernek binalarında biraraya gelerek hasret giderdiler. Kesilen Kurbanlardan lokma yediler. Gençler ve yaşlılar birbirlerini tanıma fırsatı buldular. Saatlerce süren bayramlaşmalarda sıcak, duygusal anlar da yaşandı. Yıllarca görüşmeyen akrabalar, köylüler derin sohbetlere dalarak eskiye gittiler.

Futbol sadece futbol olmasın, dostluk olsun

Maçlarda sona yaklaştıkça hoş olmayan davranışlar da zaman zaman ortaya çıkıyor. Futbolcular ve seyircilerden bazıları kendisini tutamayarak turnuvanın oynanma gerekçelerini unutuyorlar ve kırıcı oluyorlar. Turnuvayı yöneten komite böyle sert ve kırıcı tutumları önlemek için çaba harcıyor. Futbolculara ve seyircilere kırıcı ve sert davranışlarından dolayı ceza yaşıyor.

ADIM ADIM SONA DOĞRU
Turnuvalar bütün heyecanıyla devam ediyor. Yarı final kuraları çekildi. Elenen takımlar belli oldu. Şimdi çeyrek final heyecanını yaşıyor futbol takımları. Divriği Kültür Derneği'nin bu yıl düzenlediği turnuvaya 32 köy futbol takımı katıldı. 13'üncü turnuvayı yürüten komite ise şu isimlerden oluşuyor. Yavuz Özkan, Şayit Kılıç, Şinasi Doğan, Cengiz Özgür, Nejdet Erik, Davut Kaplan ve Mehmet Kaya.

TURNUVANIN CEZALARI
Turnuvanın esas düzenlenme gerekçeleri zaman zaman gözden kaçıyor. Futbolcular ve seyirciler zaman zaman futbolun heyecanıyla kırıcı davranışlarda

Çetin Ocaklı (Akmeşe) H.İbrahim Polat (Çakmakdüzü) Can Gülkanat (Yanlzsöğüt) Yunus Balkaya (Bayırüstü) Serdar Özcan (Gökceharman) Erdal Bakar (Ölçekli) Çağlar Ölmez (Özbağ) **7'inci Haftanın takımı Oğulbey.** Futbolcuları, Ayhan Manılacı (Karakale) Fevzi Balkaya (Bayırüstü) Sinan Zaman (Gökceharman) İnan Kılıç (Göndüren) Yusuf Alak (Pingen) Hasan Dilli (Beldibi) Ümit Demir (Ölçekli)

TUR ATILADILAR
2009 Yılı Divriği Kültür Derneği Divriği Köyleri Geleneksel 13. halı saha futbol turnuvasına katılan 32 köy takımının yer aldığı 4 grup halinde oynanan karşılaşmalar

bulunuyorlar. Turnuvanın yürütmesindeki komite ise bu davranışlara pirim vermeyerek gereken cezaları veriyorlar. Turnuvanın başladığı günden beri ceza alanları ise şunlar. 3'üncü Hafta: Hasan Demirkıyık, Beldibi. 4 maç ceza. 4'üncü hafta. Metin Demir, çift sarı kart ve taşkınlık, 2 maç ceza (Ölçekli), Ozan Kırılmaz, çift sarı kart, taşkınlık 2 maç ceza. 5'Hafta. Deniz Kaynarpınar (Çakmakdüzü) kırmızı kart, 2 maç ceza Çetin Yıldırım (Dişbudak) kırmızı kart 2 maç ceza. Kenan Ateş (Güvenkaya) Kırmızı kart, sahadan çıkarken sert taşkınlık, Turnuvadan ihraç. Uğur Kılıç (Bayırüstü) uyarı. Hakan Alçiçek(Beyköy) centilmenlik dışı davranış, uyarı. 6'cı hafta. Yılmaz Karakoç (Karşikonak) kırmızı kart 2 maç ceza. Ulaş İrende (Beyköy) Centilmenlik dışı davranış 2 maç ceza. Yılmaz Öksüz

Yağbasan) 4 sarıkart 1 maç ceza. Emrah Kaya (Karşikonak) 4 sarıkart 1 maç ceza. Çağlar Kutlu (Karakale) centilmenlik dışı davranış, uyarı. Kemal Güller (Yazıköy) centilmenlik dışı davranış, uyarı. Anıl Güller (Yazıköy) centilmenlik dışı davranış, uyarı. Yusuf Demirkıyık (Konak) centilmenlik dışı davranış. 7'ci Hafta. Zeki Şimşek (Ovacık) 4 sarıkart 1 maç ceza. Serkan Alçiçek (Beyköy) 4 sarıkart 1 maç ceza. Murat Ateş (Beldibi) 2 sarıkart 1 maç ceza. Süleyman Ünlü seyirci. Centilmenlik dışı davranış. Maçları izlememe cezası. Bukadar ceza yazdıktan sonra biraz da turnuvanın güzelliğini yazarak bitirelim.

TURNUVANIN EN İYİLERİ
13'üncü turnuvanın bugüne kadar oynanan bölümlerinde başarı ve centilmenlik gözlerden kaçmadı. İşte centilmenler ve

başarıları. **1'ci Hafta. Haftanın takımı Oğulbey.** Futbolcuları, Cevahir Can Özcan (Ovacık). **3'cü Haftanın takımı Beldibi.** Futbolcuları. Emre Onat Ateş (Güvenkaya) Hüseyin Zaman (Gökceharman) Deniz Öztürk (Güllüce) Erdal Bakar (Ölçekli) Emrah Yardım (Kekliktepe) Yaşar Uçar (Çayören) Mehmet Demirkıyık (Beldibi) **4'üncü Haftanın takımı Eskibeyli.** Futbolcuları, Özgür Yıldırım (Eskibeyli) Cengiz Güleç (Özbağ) Tuncer Cerrah (Adatepe) Can Gülkanat (Yanlzsöğüt) Melih Kater (Çayören) Kıvanç Tufan (Susuzlar) Kaan Kambur (Güvenkaya) **5'inci Haftanın takımı Karşikonak.** Futbolcuları, İbrahim Erdönmez (Höbek) Erdal Esme (Konak) Barış Yıldırım (Akmeşe) Mehmet Demirkıyık (Beldibi) Yılmaz Karakoç (Karşikonak) Emre Yılmaz (Demirdağ) İlkan Kilit (Yanlzsöğüt) **6'ıncı Haftanın takımı Yanlzsöğüt.** Futbolcuları,

sonucunda gruplarında ilk 4 sırayı alan takımlar ara eleme turunda oynamayı hak kazandılar.

6 Aralık 2009 Pazar günü oynanan son grup maçından sonra yapılan ara eleme karşılaşmaları kura çekimi ile yeni bir heyecan dalgası sağlamış oldu. 32 takımla başlayan bu heyecan dalgası 16 takıma düşmüş ve eleme usulü oynanacak karşılaşmalar büyük heyecana sahne olacaktır. Kura sonucunda A grubu ile B grubu , C grubu ile D grubu eşleşmiş olup ara eleme karşılaşma fikstürü çapraz eşleşme usulüne göre yapılmıştır.

YARIFINAL TAKIMLARI
Dişbudak, Susuzlar, Yağbasan, Beyköy, Gökceharman, Yazıköy, Konak, Bayırüstü, Karşikonak, Oğulbey, Karakale, Çayören, Adatepe, Ovacık, Beldibi.

Murat Şahin'in ölümü Teröre Lanet Günü olacak

Divriği'nin Yağbasan Köyü'nden Olan Murat Şahin Ölümünün 6.yılında anıldı

İslamcı Elkaide terör örgütünün Türkiye bağlantısının Şişhane Örneği'na bombalı eyleminde hayatını Kaybeden Murat Şahin ölümünün 6'cı yılında kalabalık bir kitle tarafından anıldı. Yağbasan Köyü Derneği ve Beyoğlu Belediyesi'nin birlikte düzenledikleri **Terörü Lanetliyoruz** günü 15 Kasım tarihinde Şişhane'deki olayın yaşandığı Büyükhendek sokakta gerçekleştirildi. Anma gününde Yağbasan Köyü Derneği Başkanı Ali Karayalçın ve Beyoğlu Belediye Başkanı Ahmet Misbah Demircan birer konuşma yaptılar. Ali Karayalçın konuşmasında, terörün tarafı olmaz, terör nereden gelirse gelsin lanetliyoruz. Cumhuriyetin çağdaş yüzüne düşmün olanlar aslında halkın huzur ve mutluluğuna düşman oluyorlar. Onlar asla amaçlarına ulaşamayacaklardır dedi. Karayalçın Yağbasan Köylüleri olarak Murat Şahin'i asla unutmayacaklarını, her yıl onun anısına olayın yaşandığı yere gelmeye ve Murat Şahin'i anmaya devam edeceklerini sözlerine ekledi.

İSMAİL ASİL

Av mı? Katliam mı?

"Bir hayvan sevmeyince, insan ruhunun pir parçası uyumaya devam eder."

Sayırsız tanrılar yaratan Anadolu uygarlıkları,en çokta doğaya bakmakla yükümlü tanrıları kutsamıştır.Onlara adaklar adayıp,bereketin ve yokluğun dilini onlarla paylaşmıştır.Bu yeryüzü tanrıları arasında onlara birer elçilik görevi gören birtakım bitkiler ve hayvanlar da,her zaman bu kadim inançlarda yerlerini almışlardır...Bu uygarlıklar'ki,düşünce kaynağını doğadan alan ve onlarla bir uyum içerisinde yaşayan felsefi bir alt yapıyı günümüze kadar taşıdılar...

Oysaki günümüz modern zamanın tüketime dönük yaşam tarzı,hiçbir engel tanımıyor.Doğadaki dengeyi ve tüm canlı türlerini yok edip,hızla bozuyor.Bu sürecin zihniyet dünyası,aynı zamanda avcılığı bir 'spor' dalı,kan dökmeyi ise bir 'eglençe' olarak bizler sunuyor.Ve her yıl yer yer katliama dönüşen bu avcılık,kendileri farkında olmasalar da doğal yaşamdaki tüm canlı türlerin zamanla ortadan kalkmasına da vesile oluyor Evet...Dostlar bir canlı nasıl ölüyorsa,o üzerindeki hayvanları tükenen dağlarda ölü birer toprağa dönüşüyor... Yani dağlarda ölüyor...

Tüm bunların farkında olanlar ise,siyasetin tüm griliğinden uzakta hayatın renklerini kucaklamaya çalışıyorlar.Dolayısıyla gezegenimizin sadece biz insanlara ait olmadığını,aynı zamanda siyasetinde tüm doğadan ve canlılardan bağımsız sürdürülemediğini bizlere öğretiyorlar.Bunlardan biride o insanın içini ısıtan yanııyla, yaşamın izini sürüp,kurda kuşa sahiplik yapan sevgili Yusuf Güldali'dir.Yetmedi en ince ayrıntılara kadar gönül gözüyle bakmasını bilen bu insan,doğup büyüdüğümüz yerleri son birkaç yıldır da ta İstanbul'a kadar bizlerle buluşturuyor... Gizli kalmış,varlığından uzun süredir kimsenin haberdar olmadığı şeylerin peşine düşüp,o saklı zenginliklerimizi bizlere taşıyan o güzel insana elbette'ki aşk olsun...

Bu çabaların bir ürünü olarak gazetemizin bu konudaki duyarlılığı bence de oldukça anlamlı.Özellikle yaratılış masallarına konu olan hayvanlara yönelik katliamların acısını,son sayısında bir çığlığa dönüştürmüş...Dağ geyikleriyle,keklikleriyle turlarıyla,daha nice canlı türleriyle yeniden hayat bulan dağlarımızı hızla öldürüyorlarmış...Buna her pahasına engel olmak isteyen vatandaşlarımız ise birakin desteği,yerel güçlerce adeta göz altına alınıp cezalandırılıyorlarmış.Bu haykırışa ,bu olup bitenlere elbette duysanız kalınamaz dostlar...Bir şeyler yapılmalı...

Öyleyse her yıl av sezonunun açılmasıyla birlikte binlerce hayvan çeşitliliğini yok eden bu kan dökücülerini,kimlerin durdurması gerektiğine kafa yormalı.Ne tür bir davranış,nasıl bir yöntem sergilersek bu katliamları durdurabiliriz?Öyle gözüküyor ki bu konu sadece yerel otoritelere ve kanun koyucularına bırakılamaz.Kaldı ki bu güne kadar alınan yasal önlemlerin hiç bir işe yaramadığı da orta yerde duruyor...

Her şeyden önce yasalar ve kanunlardan daha önemlisi,bu konuda toplumsal bilincin yaratılmasıdır.Bu çabanın bir ürünü olarak önlemeye yönelik faaliyetlere, orada yaşayan her bir yurttaşımızı katmamız gerekir.Sivil bir inisiyatif'in toptan bir seferberliğe dönüştürülmesinin bir yolu da bu bilinci taşımak olmalı.İlk elden bu taşımayı karşılayacak olan bir demek kumakla, yurttaşlarımızda oluşacak duyarlılığı artırmak olmalı.

Kurumsallaşan bu demek,aynı zamanda tüm bölgesel yöre yerleşim yerleriyle bu uğraşlarını ortaklaştırmalıdır.Ve elbette mülki amirlerin çabalarını da arkalarına alan bu inisiyatif,gerekli otoriteleri'de zorlamayı kolaylaştıracaktır. Zamanla desteğe dönüşecek bu arayışlar,aynı zamanda doğayı korumada her türden araç gereci karşılamaya dönük de bir baskı unsuru olacaktır.

Kısaca herkes bu av katliamına karşı verilmesi gereken mücadeleyi,yöremiz sorunlarının bir parçası olarak görmeli.Dolayısıyla yerel yönetim de kendi sorunları kadar,bu sorunu da en az bir o kadar ciddiye almak zorunda.Çağdaşlığın ,insani değerlerin gereği bu sorumluluğu paylaşmak ve bu zengin çeşitliliği, 'haklarıyla' birlikte yaşatmaktır...Ahlaki değerleri doğayla paylaşmaktır...Bu doğal hayvan ve bitki türlerimizi ,turizme kazandırmak istenen insani zenginliklerin yanında,doğal zenginliğimizin de bir parçası olarak gelececek nesillere taşımaktır...

Ve son olarak bu kurumsal demekler zamanla Divriği'de kapsayacak tüm o bölgesel coğrafyayı, 'doğayı koruma bölgesi' olarak,bir milli park olarak, yasallaştırmayı önlerine bir iş olarak koymalıdır.

Unutmayalım'ki, "Hak parçalanamaz,bütündür..."

ŞAHİNLER
ELEKTRİK TİCARET

TOPTAN ELEKTRİK MALZEMELERİ PAZARLAMA

Büyük Hendek Caddesi No:38 Karaköy / İSTANBUL
Te.: (0212) 249 12 09 - 243 29 82 Fax: (0212) 245 44 23
sahinlerelek@hotmail.com Beyoğlu V.D. 11654961586

**Tüm hemşehrilerimizin
dostlarımızın, köylülerimizin
yeni yılını kutlar sağlık, esenlik
ve barış dolu nice seneler
dileriz.**

Divriği

İMTİYAZ SAHİBİ VE SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ
Renk Ajans Basım Yayın Hizmetleri Ticaret Limited Şirketi adına: **Birsen BAYAR UYGUN**

Genel Yayın Yönetmeni: Yahya Kemal BAYAR Yayın Koordinatörü: Canan DUMAN Genel Müdür: Özden UYGUN	Haber Merkezi Müdürü: Begüm ASLAN Görsel Tasarım: Gülhan TAŞLI Reklam ve Satış Koordinatörü: Saadet BAYAR-Akın ASLAN Teknik Yönetmen: Eşengül ÇILDIR, Gamze ÖZÇELİK	Ankara Temsilciliği: Fatma AKAY Divriği Temsilciliği: Yusuf GÜLDALİ Antalya: Temsilciliği: Ali HERGÜL Bodrum Temsilciliği: Ecevit GÜRSOY
Yazı Kurulu: • Rıza GÜRÜNLÜ, Şahin KÜÇÜK, Cafer ÇELİK, Mustafa ÖZKER, İsmail ASLI, Mahmut ŞENGÜL, İsmail ÇINAR, Haydar YALÇIN, M ü s l ü m D O Ğ A N , Hıdır ÇAM, Nilüfer MURATOĞLU, Muharrem YAĞBASAN, Mustafa TARAKCI, Esat KORKMAZ, Sadık ÇELİK. Yayın Danışma Kurulu: • Divriği: Muharrem YAĞBASAN, Metin ŞİMŞEK, Satılmış KILIÇ, Ali GENÇDAL • İstanbul: Beyzade ÖZKAHRAMAN, Zeynel ASLI, Yunus ÖZTEPE, Hasan YILMAZTÜRK, Hüseyin ŞAHİN, Ali ÖZMEN, Orhan ÖZDEMİR, Hüseyin GÜZELYILMAZ, Hasan GÜRSOY, Murtaza YILDIRIM Ali Rıza DUMAN, Musa CULHA, Hüseyin ETLİK, İbrahim CANONDE Ankara : Şahin KÜÇÜK, Muharrem HÖBEK, Cemal KARAHALİL, Arif A. ATAY, Haydar YILMAZ, Hasan DOĞAN, Necati YILMAZ, Kemal DOĞAN, M ü s l ü m D O Ğ A N , Mustafa ÇINAR, Enver KÖSEER İzmir : Yusuf METİN, Aziz ÇINAR Antalya: Ali HERGÜL, Kemal KÜÇÜKKOÇKAYA • Bodrum: Hıdır ÇAM, Ecevit GÜRSOY • Çorlu: Zeki Yıldız • Altınoluk: Erzade YAKAR		
YÖNETİM YERİ: Renk Ajans Basım Yayın Hizmetleri Ticaret Limited Şirketi: Nakilbent Sok. No: 41/1 Sultanahmet/İSTANBUL Tel: (0212) 458 82 16 - 0212. 516 29 84 - web: www.divrigi.com.tr e-mail: divrigi@divrigi.com.tr BASKI: Murat Ofset Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti. Davutpaşa Cad. emintaş Davutpaşa Sitesi No: 103/272 Topkapı/Ist. Tel: 0212.567 52 24		
Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın Divriği Gazetesi basın ve yayın meslek ilkelerine uymaya söz vermiştir.		

MUHARREM YAĞBASAN
muharem.yagbasan@gmail.com

Alevilerin Partileşme Düşünceleri

İnançlara dayalı parti kurulamaz. Bu gerçeği herkesin kabul etmesi gereklidir. 1960'lı yıllarda bunun örnekleri yaşandı. Birlik Partisi kuruldu. Her ne kadar kuruluş amacı, tüzüğü ve uygulamaları öyle olmasa da, ambleminin 12 yıldızlı, aslanlı olması ve Alevilerin yoğunlukta olduğu bölgelerden oy alması bu imajı verdi. Alevilerin geneli inançlarına göre oy vermezler. Siyasi düşüncesi, toplumsal anlayışı, demokrasiye bağlılığı doğrultusunda oylarını kullanırlar. Öyle olmasaydı Birlik Partisi daha çok oy alırdı. 12 Eylül'den partilerin kapanması ile Birlik Partisi de kapandı. Partilerin tekrar açılması esnasında yeniden parti açılmadı. 12 Eylül darbesinden sonra kurulan partiler ve iktidarların ülkemizi getirdiği nokta da belli. İçinde bulunduğumuz karmaşadan kurtulmak için dinsel ve etnik ayrımcılık yapmadan örgütlenmek gereklidir. Bunun yolu yeni bir parti kurmaktan geçer. Sınıfsal temele dayalı sol bir parti ülkemizi karmaşadan kurtarabilir. Alevisiyle- Sünnisiyle, Türk'üyle-Kürt'üyle, emekçiler, aydınlar yeni bir siyasal oluşumun öncülüğünü yapmalıdırlar. Türkiye'mizde zenginle yoksul arasındaki büyüyen uçurum, işsizlik geleceğimizi karartmaktadır. Dinsel ve etnik temele dayalı siyaset, demokratikleşmemiz önündeki en büyük engeldir. İktidarın çeşitli açılım çabaları samimi değildir. Coğrafyamızda en büyük tehlike; ayrımcılıkları körükleyerek çatışma ortamının yaratılmasıdır. Tarih boyunca Alevilerin üzerinde çeşitli oyunlar tezgahlanmıştır. Tezgahlanan bu oyunlar sonucunda Aleviler çok büyük üzüntü ve acı çekmiştir. Ancak Aleviler defalarca katliama uğramış, acı çekmiş olmasına karşın Alevi-Sünni çatışması tuzağına düşmemiştir. İsteğim herkese eşit yurttaşlık haklarının verilmesidir. Temel hak ve özgürlükler yalnızca bir zümrenin, inancın ya da topluluğun değil yaşadığımız coğrafyada herkesin hakkıdır. Herkese temel hak ve özgürlüklerin eşit olarak verildiği ve uygulandığı bir Türkiye'de yaşamak dileklerimle...

Beni müziğe babam teşvik etti ve ben hep üretmek istiyorum

Divriği'nin Uluçayır (Vızıldan) köyü doğumlu olan Zülfükar ŞAHİN yazdığı şiirleriyle,besteleriyle ve türkülerıyla üreten bir insan portresi çiziyor

➤ **Sizi tanıyalım isterseniz Zülfükar Şahin kim?**
1961 yılında Divriği Uluçayır (Vazıldan) Köyü'nde doğmuşum. 3 veya 4 yaşındayken Ankara'ya göçmüşüz. İlk ve orta öğretimimi Ulus 1.Sanat Meslek Lisesi'nde tamamladıktan sonra 1977 yılında İzmir'e ikinci göçümüzü yaptık ve Çınarlı End . Mes. Lisesi'nde lise eğitimimi tamamladım.Halen İzmir Karşıyaka'da yaşamaktayım.

➤ **Türkülerle tanışmanız türkülerle serüveniniz nasıl başladı?**

Aslında Divriği doğumlu herkesin bu soruya vereceği cevap doğaldır ki ortaktır.Doğal bir teşvik ortamına doğuyoruz çünkü elini kulağa atan her yakınımız abartısız türkü söylüyor ve hakikattende iyi söylüyor. Evimizde bağlama vardı ve babam beni teşvik ediyordu . Biz altı kardeşiz.10 yaşıma geldiğimde de Akramız İbrahim Şahin bir ziyareti sırasında çok klasik olacak ama gelin Ayşe türküsünü öğretti ve başka hiçbir eğitim almadan bu güne kadar o temelle geldim kendi kendime geliştirdim.Radyolu yıllarda ve tv'nin siyah beyazlı yıllarında yurttan sesler korosunu sürekli dinlerdim ve ozanlarımızın plaklarını babam sürekli alırdı

Hele çek bak kökümü nasıl kokuyor toprağım İşte bu yüzden türkülerini yaygınca severim ve çalar söylerim

➤ **Halk müziğini okuyorsunuz?**

Elbette halk müziği okuyorum .Türküler benim için bir yaşam biçimi saz çalmadığım ve türkü söylemediğim gün yoktur. Abartısız elimi yüzümü türkülerle yıkarım.

➤ **Besteleriniz varmı Türkü sözü yazarmısınız?**

Evet bestelerim var ozanlarımızın türkülerini okurken , üretmek mutluluğunu yaşıyorum. İçinizden gelen tarifsiz ve engelenemeyen bir his sizi üretmeye mecbur kılıyor. İçinizdeki o enerjiyi söze ve müziğe dönüştürmeden rahatlamamız mümkün olmuyor. İçimdeki bu akışın ilk defa farkına 20'li yaşlarda vardım Ege Devrimci yol davasından Şirinyer Askeri Cezaevi'nde yattarken yıl 1981-82 Bülent Ecevit'in çıkardığı sanırım Arayış adlı bir dergi nasıl olduysa koğuşa çıktı geldi. Gülsen Akın'ın Sarı gelin Türküsü adlı şiirini

Cümle hal insan halidir/ Yiğit başına iş gelir

Bendi mapushane olur/ Dolar gürlüyü gürlüyü

Oy gelin sarı gelin

Okudum dergiyi bir yana bıraktım ve çaldım ilk ciddi bestem böyle oluştu ve Pirsultan Abdal şiirleri başta olmak üzere çeşitli şairlerin şiirlerini besteledim 2000 li yıllara kadar ağırlıkla çeşitli şairlerin şiirlerini bestelerken sonrasında ağırlıkla kendi sözlerimi besteledim ve İzmir Gülümser müzikten çıkardığım Aşkımdan bahsetmeyelim adlı albümü oluşturdum.

Yaklaşık yüzün üzerinde bestem ve sayısını bilmediğim müziklenmeye aday şiirlerim var.

➤ **Anadolu ozanları yüzyıllarca halk türkülerini yazdılar ve söylediler. Bugün eskiye oranla ozan ve sanatçı çıkmıyor bunun nedenleri nedir toplumsal değişim mi yaşıyoruz?**

Evet ustaların türkülerini her yorumlayışmda şapka çıkarıyorum . Sözlerdeki güç ve anlatım yoğunluğu müziğiyle et kenik oluşları hep ben de hayranlık uyandırır. Eğer halkın oluru , beğenisi ve koruması olmasaydı bu türküler bizlere ulaşmazdı.

İşin kolayına kaçmak sonu olmayan birçok kazanma , tüketim hırsı türkü söyleyen dostlarımızı da etkilemiştir. Piyasaya yönelik diye tabir edilen üretimler artmıştır. Dile dolanan basit sözler ve klipler aracılığıyla sürekli bir poşpaflama, kaderci ahlı vahlı ,yaşadığı ülkeden bile haberi olmayan bir kuşak oluşmuştur.

Sanat metalaşmakta doğum sancısı gibi gelen üretimlerin yerini sipariş üretimler almakta. Karamsar değilim ne zaman omuzunda sazı sabahın köründe hızlı adımlarıyla kursuna yetismeye çalışan bir genç görsen bütün bu düşüncelerden sıyrılırm. Arkamızdan başta çok istekli çalışan ve eğitimli bir nesil geliyor gerçekleştirilmek istenen kültürel işgalide bu gençlerle birlikte kıracağız.Yeterki bir başka sınıfın kopyası değil kendileri olsunlar.

➤ **Siz Anadolu Ozanları'ndan etkilermisiniz sizi kim etkiler neden etkiler?**

Beni başta Pirsultan türkülerini etkiler, hemde çocukluğumdan bu yana .Hala en çok okuduğum türkülerdir.Ölümsüz olmak bu olsa gerek diye düşünürüm. Nerede bir zulüm varsa direniş varsa Pirsultan türkülerini ordadır. Bir eserimde;

Rivayet olunur o gün ölmemiştir Pirsultan

Hırkası sırttan sırta doluyor Pirsultan

Birgün orda birgün burda en öndedir Pirsultan

Nefesini duyarız hep el vermiştir Pirsultan

İsim olur çocuklara Deniz olur Pirsultan

Kırşehirde biri doğar Uğur Mumcu Pirsultan Ölme, ölmez, ölmez Pirsultan.....

Diye geçer üç kıtalık türkümde.

Mahsunî türküleride beni derinden etkiler.Türkü söyleme imkanı bulduğum her yerde muhakkak Mahsunî türkülerini yer alır.Onun muallif kişiliği, ömrü boyunca gündeme türkülerıyla damga vurması,ülkenin gündeminden ve sorunlarından hiç kopmaması Halk ozanlığı konusunda Pirsultan dan sonra bana olunması gereken yer konusunda ıskı tutmaktadır.

➤ **Her sanatçının kendisine model aldığı bir çok ozan ve sanatçı vardır. Sizin model olarak aldığınız etkilendiğiniz ozanlar kimdir?**

Model bellidir halk müziğindeki gelenek yerli yerindedir. Bu yoldan giderek farklılık yaratmak yada içinizden fıskıranın farklı olması çok önemlidir. Bir başkası gibi olmak kalıcı olmamayı da yanından getirir. Çünkü aslı varken benzeri yerine dinlenir ve aslının yerini daha da sağlamlaştırırsınız. Bu yüzden albümümün kartonetinde yazdığım sunuş şiirinde;

Benim türkülerim sizlerin türkülerini

Hangimiz gitme demedik ki?

Hangimiz yazık olmuş demedik ki?

Hangimiz keskin ayrımlar yaşamadık ki?

Uyandığımız kör bir eyül sabahında yaşadığı

olmadı ki?

Hangimiz her sabaha daha yoksul kalkmadık ki?

Sevemeden büyüttü bir kısmımız,

Oğullarını, kızlarını,yiğenlerini

mıncıklayamadan koklayamadan, hangimize ne

gördümki ben dedirtmedi yaşadıklarımız,

Geriye baktığımızda İmkansız aşklarımız oldu.

Her şeyden çok sevdiğimiz kavgalarımız, Laf

anlatamadığımız Karacaoğlan gönlümüz, Kabına

sığmayan Pirsultan yüreğimiz, Hiçbir celladın

bükemediği bileğimiz,

İçimizden söküp atılamayan inançlarımız.

Aşkımdan bahsetmek istemediğimiz de oldu

Hasattayken sevdiğimizden bir kare resim

beklediğimiz de, Hayat,hayat,hayat...

Her hayat bir romandır aslında ah bir yazılabilse

Ah her hayatta yazılmaya bir değse!

Türküler ki dağ başında kaynayan pınl pınl bir

göze, Benim türkülerim,sizlerin türkülerini

Buyrun bir tas alıp içmeye....

Diyerek içimden fıskıraların farklılığına dikkat

çekmek istemişimdir.Ve de kentte büyüyen ,

yaşayan ancak türkü geleneğinden gelen biri

olarak ben deki değişim ve anlatım farklılıklarını

ortaya koymaya çalışmışımdır. Kentte

yaşadığımıza göre “gülüm” yerine

“gülüm”demenin kaçınılmazlığını vurgulamak

istedim.

Elbette ki muhabbet kasetlerinde Arif Sağ'ı Muhsin

Akarsu'yu,Yavuz Top'u ve de Musa Eroğlu'nu

unutmak olmaz bu usta dörtlü ben de dahil bir

çok insana feyz vermiş ve özellikle kısa saplı

bağlamayı ve deyişlerimizi tekrar gündeme

getirmiştir. Musa Eroğlu besteleri ve yorumlarında

elbetteki albümlerindeki farklı düzenlemeleri

de son on yıla damgasını vurmuş ve türkü

severleri etkilemiştir. Radyolu yıllarda TRT

yurttan sesler korosundan bahsetmemem de

imkansız.

➤ **Neler yapıyorsunuz ?Sanatınızı insanlara**

nasıl ve hangi yollarla ulaştırıyorsunuz?

Yıllardır biriktirdiğim eserlerimi nota altına almak

ve üyesi olduğum Mesam'a bildirmek için Ahmet

Gülümser'in kapısını çaldım. Ertesi gün Ahmet

bey bana stüdyosunu açacağıni yönetmenliğini

yapacağını ve firmasında albümü

çıkartabileceğini ancak albüme çalan

müzişyenlerin ücretlerini bana bıraktığını söyledi.

Albümün çıkmasıylada birlikte olanaklar

çerçevesinde radyolara ulaştırmaya çalıştık ilk

etapta ve yine Ahmet beyin ve sevgili klip

yönetmenim Vedat Çağırğan'ın da katkılarıyla

İsim eserimiz **Aşkımdan bahsetmeyelim**'e

çektığımız klibi dost tv'lere ulaştırmaya çalıştık.

Demokratik kitle örgütlerine ziyaretler yaptım.

Radyo ve tv programlarına konuk oldum, çeşitli

etkinliklerde festivallerde yer

aldım.Ulaşabildiğim her kitle önünde türkülerimi

söyledim.

Bu yoğunlaşma kısa sürede meyvelerini de

vermeye başladı özellikle Aşkımdan

bahsetmeyelim ve

“ Karacaoğlan gönlüm” adlı eserlerim çok

beğenildi ve radyolarda en çok istek alan eserler

arasında.

Bu arada albümden 9 eser TRT den onay aldı

ve TRT portalına girdi.

Özellikle Yol tv den bu sene klibimin

yayınlanması konusunda çok destek aldım ve

tanınmamı çok hızlandırdı diyebilirim. Buradan

Ali Çalışkanoglu'na teşekkür etmeden

geçemeyeceğim.

STİL® GLC®

GÜLAÇTI®
KUYUMCULUK

GÜLAÇTI KUYUMCULUK SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

MERKEZ: İZMİT-TEL.: 0 262 325 45 38 - 325 45 39 Fax: 0 262 325 38 67
ŞUBE: SULTANBEYLİ / İST. -TEL.: 0216 419 27 00 - 419 45 07 Fax: 0216 419 27 59
ŞUBE: EMİNÖNÜ/ İSTANBUL- TEL.: 0 212 520 95 01 - Fax: 0 212 520 95 00
FABRİKA : EMİNÖNÜ / İSTANBUL - TEL: 0 212 520 99 12 - 0 212 520 99 24

Renk Ajans

Renk Ajans 1987'nin Ocak ayında çalışmaya başladı. Kuruluşunda üç ilke saptandı. Birincisi müşteri kavramı yerine dost kavramı kondu. İkincisi kazandırarak kazandırmak zorunluluğu getirildi. Üçüncü ise iş kolumuzdaki teknolojik gelişmeler günü gününe izlenecek ve mutlaka en son teknolojiyle çalışılacak ilkesiydi.

Bu üç ilkeden ve teknolojiyi yakından takip etmekten hiç vazgeçmeden verdiğimiz hizmetlerimiz:

- Kitap, dergi, Broşür ve Katalog tasarım ve basımı,
- Gazete ve dergi ilanları,
- Afiş tasarım ve basımı,
- Tanıtım kampanyaları ve organizasyonları,
- Web tasarımı,

Bunların dışında, bilim, kültür ve sanat çevreleriyle kurulan sıcak ilişkiler, sunduğumuz projelerin başarıyla sonuçlanmasına neden olmuştur. Bunlar arasında **Kültür Bakanlığı'na Şehir Prestij Kitapları'nı, İnsan Hakları Kitapları'nı; İSKİ'ye İstanbul Su Yolları Kitapları'nı** sayabiliriz. Bu eserlerin tüm sorumluluğu, yani yazım, fotoğraflanması ve hazırlanıp basılması Renk Ajans'a aittir.

RENK AJANS, DIVRİĞİ GAZETESİ KURULUŞUDUR.

Nakilbent Sok. No:41/1 Sultanahmet - İSTANBUL Tel: (212) 516 29 84 - 458 82 16 e-mail: info@renkajans.com.tr